K Whittington (R.)

¶Verborũ præterita & supina.

¶GRAMMATICAE PRIMA PARS Roberti VVhitintoni. L. L. nuptime recensita. Liber quintus. De verborũ præteritis & supinis cum cõmento necnon interliniari dictionũ ĩterpretatiõe.

¶Eiusdem Roberti VVhitintoni Tetrastichon.

Auctiꝰ exit opus, facit hoc mihi Zoilꝰ acer
Arbiter, is credit nil sine teste mihi.
Imprudens peragit qđ nolit, nãq; nocendo
Prosit, quod cupio conciliatq; mihi.

HVMILIABIT CALVMNIATOREM.

Ioannes Bellomayus Valesius Lectori. S.

Quid me ferꝰ amor vatũ? qđ carmia terrẽt?
Sanare hęc potui metrica dãna manu.
In te palladios adduximꝰ æthere vates
Munera sint rebus lector amice tuis.

Robertus VVhitintonus L. L. Candidis Lectoribus Sal.

GRammaticę editiões certatim (tanq̄ i olympiaco puluere) ostẽtare cõtendũt hui⁹ ęui cõplures, ali⁹ tamẽ alio more / suo quisq; initens iudicio: aliũ cõtẽpsisse videt. Hic aũt breuitati anxie nimiũ astrictus (vt videat cõtractior) fatidicæ Themis oraculo nõ minus abstrusa / excudere certat. Ille vero obsoletorꝫ affectator / iuisitatã supellectilẽ (vt locupletatior cẽseat) ferrugineo (velut matris Euandri) apparatu. obfusciora eliçere nititur. iItaq; dũ populari auræ captandæ vela plus iusto turgida protendũt / fit vt vel nimię angustię vadis: vel vastæ profusitatis abysso / illidãtur importuni. Vnde nos mediocritatẽ cõplectẽtes, vt quem cautiorẽ aliena efficiunt pericula, prurientibus auribus neoterica / & exotica relinqẽtes oblectamẽta: istiusmodi Circes cãtilenis, vt nõ, incautus Vlisses, aures obturantes: mediũ iter tutius tenere potius elegimus. Neq; si penes alios / ampullata emunctę naris effulgeat gloria / pensi quicq̄ habemus: dũmodo studiosæ pubis vtilitati / a nobis, vtcunq;, consulatur. Quare post varios hybernarum procellarũ turbines, quædam lacera & detrita, typographorum incuria facta, resarsimus. quædã etiã noua, ex cõsulto, addẽda curauimus. Quod si solito auctior paulo videar cupiã. In causa fuit quorũdã criticorum momorum latratus: qui sine autorum testimonio / nihil, licet Apollinis oraculo non minus verum, nobis credere in animum inducant. Neq; me pterire possit: q̄ lyncei nostris carpendis esse solẽt. At discant velim prius vel sua, cultius, ędere: q̄ aliena male taxent. ne male audiant. Autorum, & probatorum quidẽ, inseruimus non modo testimonia vbi enucleatione opus est. sed etiam annotatiunculas de iis quæ rara / & minus vsitata iudicãtur. Postremo ne te fugiat velim candide lector / quoties hæc & similia verba intulero. Legit / lectum est / repertum est / raro. &c. Parce & nisi in magno opere vix imitãda censeo. Vale ex VVinandi officina. ix. calendas Ianuarias, Anno nostrę redemptionis supra sesquichilliadem. xx.

LIBER QVINTVS PRIMAE PARTIS grammaticæ VVhitintonianæ, de verborum præteritis.

Prima coniugatio.

cõiugationis.
Ræteritum primæ formando
vt amo/amas/amaui.
ex as facit aui.

Exceptio.

to forbed. or let. vt vetui. — to cracke. or barste. crepui.
Sed dat ui vetat / & crepat /
to rubbe. fricui. — to shyne. micui.
atq; fricare mico q;.

to thondre. tonui. — to tame. domui. — to lye in bed. cubui. — to cut. secui. — to sounde. sonui. — to bynde. nexui.
Atq; tonare domo cubat & seco / sic sono nexo.
to foolde. plicui. — to kyll or sleye. necui. — verbis p̃dictis. ssunt.
Et plicat atq; neco. tamen ex ijs lecta per aui.

Quædam apud autores poteris reperire probatos.

Annotatio.

Quedã ex ijs apud autores legũtur etiã in aui. licet rarius. Persius. Excepto si
quid mãsuri rubrica vetauit. Cicero de oratore. Nihil sane ad rem pertinet/si quis — Vetauit.
in re discrepauit ab Anthonij diuisiõe. Catulus in Egnatiũ. Et dens hybera de- — Discrepauit.
fricatus vrina. tanq̃ fricaui ductu. Horatius in odis. Intonata fluctib⁹. a tonaui. — Defricatus.
Fouis per regulã dixit. Copias eius domauerunt. Apulei⁹. vj. meta. Europã tau- — Intonatus.
ro supercubasse dixit. Hiero. in Ezechiele ca. xviij. Quare mater tua leena inter leo — Domauit.
nes cubauit. Apuleius. j. meta. Presecata gula a p̃secaui. Manili⁹ li. v. Aura per — Cubauit.
extremas resonauit flebile ripas. Horatius Magna sonaturum des nominis hui⁹ — Secauit.
honorem. a sonaui. Seneca de cõsolatiõe ad Albinã. Ad summam emicaturus. ab — Sonauit.
emicaui. Suetonius i cesare. Ne ancipiti quidem vnq̃ fortuna preteribis dimica — Micauit.
uit. Plynius. Aegyptij naues plicatiles humeris transierunt. a plicaui plicatum — Dimicauit.
ductum. Priscianus cum Diomede dicit necatus ferro. nectus alia vi peremptus. — Plicauit.
Sed differentia sepe confunditur. Suetonius in Tyberio. Hostes fame necaui. Ci — Necatus.
cero apud Macrobium saturnalium li. iiij. ca. iij. flammam ex lignis vir idib⁹ fa- — Necauit.
ctam/atq; ibi inclusum fumo necatũ. Ualerius maxi. li. vj. viros suos veneno ne- — Nectus.
cauerat. Quintilianus/fame necatus dixit. Cicero. Enectus siti Tantalus. Hora-
tius. Bos est enectus arando.

to make thre foolde
to multyplye. to double. as moche.
vt multiplico/aui. duplico aui. triplico/aui. .i. cōpositum.

Aui præterito plico dat cum nomine iunctum.

to reply or repete. recito.
to come to lāde. to folde. to foolde.
vt applico/cui. implico/cui. replico/cui. cōplico/cui. .i. etiam.

Sed cum præposito dat ui. dant hæc vel in aui.

to set out or shewe. adiunxi. to lappe in. to repete. recitare. to foolde togyder. to pray vpon knees and handes.
explicaui. applicaui. īplicaui. replicaui. cōplicaui. rogo hūiliter man⁹ plicās

Ex. ad. in. atq; re con solum dat supplicat aui.

Applicaui. Explicaui. Implicaui. Cicero i rhetoricis. Qđ in itinere tam familiariter se applicauerat. Pacuui⁹. Que te explicauit tātis ersūnis obruta. Cice. in Pisonē. Criminib⁹ infinitis implicata. Uirg. Implicuitq; comā. Cicero in Pisonē. Familiaritate implicatus. In Uictru uio semp explicaui. i Cicerone sepissime inuenitur. Plynius. Quā sepius ille repli casset/tādem persuasit. Pacuuius in. iiij. syl. Nō ellychnia sicca/nō replicte bulbo rū tunice/nec oue tantū replicte p̄ replicite p̄ syncopā. Seneca in epłis. Recitatat

Replicaui. ingentē historiam/attendit minutissime scriptā/arctissime plictam. pro plicatā.

Lectum est iuuaui apud Manilium li iij. ꝛ apud Salustium Jugur.

to helpe. to delyte.
adiuto siue delecto. to washe. to gyue.

Iuui datq; iuuo, laui lauo, doq; dedi dat.

to appete or remayne
to stande by. to coste.
to stande. eius cōposita dāt iti. vt asto astiti. cōsto/titi. exto/titi.

Stoq; steti format / sed iti dant compositiua.

¶Annotatio.

Ouidius licēter p̄ syncopam dixit. x. meta. halcyone lachrymae: ꝛ q̄ par admonet abstit. pro abstitit. Propertius etiā licen ter restauit dixit li. ij. Necsi post stygias aliquid restauerit vndas. Lauo etiam olim fuit tertie cōiugatiōis. Horati⁹. Ore manusq; tua lauimus. Feronia lympha.

to adde/or
.i. cōiugatiōis. .i. cōposita a do. to encrease.

Terni sunt flexus quæ do componit/vt addo.

to be surety for. to sell. to dystroye. to compas/or to beset.
.s. flexus. do. do. do. do.

Sunt primi satis / & venun / pessun / quoq; circun.

¶Addo sigt adiugo. Uenūdo/a venū supino a veneo/et do das. sigt res permutare ex cōtractu/et couentione. Satisdo/fideiubeo/ p̄mitto per vadem/siue fidē meā pignori do. ꝛ reipsa certifico. Pessundo cōculco/reprimo/ꝛ pessum do. hoc est cedo vel retrocedo. Circūdo circūsto/vel circūfundo/vel circūsepio.

¶De ijs quæ tam actiue q̄ passiue prætereunt.

to stakker/
to soupe. or stuble. to swere. vt cenaui/vel cenatus sum.

Cœno cum titubo / iuro dant atus & aui.

to drynke/or properly
to boil/or quaffe.

Præterito. poto potaui & potus habebit.

¶Ceno/as/cenaui. hoc est vespertinā refectiunculā facio. Titubo est pedibus vel lingua insistere nōn valeo: sed hinc inde vacillo: vt ebrii aut infirmi. Iuro/as. a iure fit. Nam iurare proprie est promittere quippiam/adhibitis etiā testibus ita seruaturum/acsi ius esset. Poto/as. est idē q̄d bibo. sed bibere est necessitatis/potare autem luxurie causa. confunduntur tamen.

¶De formatione compositorum.

te teche cōtrary
to loue agayne. and the truthe. to redde agayne.
vt redamo/aui. dedoceo dedocui relego relegi.

Simplicium norma formabis compositiua.

.i. audio. vt a maneo mansi. venit immineo/es/imminui
exaudio/is/exaudiui. contra naturā primitiui. de quo inferius.

Omnibus in verbis/ni regula certa negarit.

¶Secunda coniugatio.

to be styll/or
to peace. to teche. to be hote.
.s. syllaba. vt sileo silui. doceo docui. caleo calui. .s. cōiugatiōis.

Es in ui versa formabunt verba secundæ.

Lucanus li. iij. Absorpsit penitus rupes & tecta ferarū. Aug. li. vi. cōfe. Surges absorbuerat eum isania Circensium. Cicero li. ij philippicorū. In sanguinē ciuilem exhausit. vel potius exorbuit.

to commaunde. sorpsi (to suppe). sorbui.

Præteritum. iubeo iussi. psi sorbet uiq;. Beo.

to call. cio cis ciui. idem. to spyne. Dicitur etiam sorbo/is. tertie cōiugationis.

Et cieo ciui (vt cio quartæ) dat neo neui.

to grate as a
to she/to crake
as a carte/to Cieo.
crasshe as a
vt stridi. vidi. sedi. tree fallynge. to see. to syt.

In di des mutant stridet video sedeo q;. Deo.

Strideo est sonū violētū facio/ vt currus nō linitus facit. Calepinus dicit strideo stridui / quo (nescio) autore. dicitur etiam per tertiā strido/is/stridi.

vt arsi. suasi. risi. to brenne. to counseyle to laughe.

Si faciunt ex des ardet / suadet quoq; ridet,

to shyne. to wype or make clene.
vt fulgeo fulsi. & et fulgo tertie. tergo tersi. & et tergeo/gis.

In si verte geo quoties l/preuenit aut r. Geo.

to increase. to be acolde. to mourne.
auxi. frixi. or et frigo/is. luxi. to shyne.

Geo. Augeo/ frigeo, lugeo xi ex geo. luceo luxi.

olui/ to smell.
to put oute. deleui. diuisas syllabas. olim. oleui.

Leo. Deleo dat leui, sed ui dat olet, dedit eui.

to growe or were
to sacryfyce. to go out of vse. to growe in vse.
vt adoleo adoleui. obsoleo obsoleui. inoleo inoleui. apud antiquos.

Dant eui sua nata, dabant per ui tamen olim.

Olui. Oleui. Oletum. Olo.is. Exoleuit. Adoleuit. Inoleo/

Hora. i epi'ls. Una fere dulces oluerunt mane camene. Martialis. Atq; oluere lo-rea comessatore lyeo. Olim oleo fecit oleui. vnde oletũ stercus humanum: q; valde male olet. Persius. Ueto quisq; faxit oletum. Ueteres dicebant olo olis pro oleo. Plautus. Olunt edes arabicas. Composita ab oleo vsitatius pretereũt in eui/ q; in ui. Plynius. Hoc in totũ exoleuit. Tullius. Exoleuit iam ista oratio. Uirg. Tu cum mox adoleuerit etas. Augustinus. Miror apud quosdã infideles vnde tã pernicio-sus error inoleuerit: vt super tumulos defunctorum cibos & vina conferant. Reperi-untur in ui diuisas syllabas: sed apud antiquos. Plaut. Dij deeq; te perdãt ob-luisti allium.

to dwell with or to gyder. to remayne. to perseuere/ or cõtynue.
vt cõmaneo cõmansi. remaneo remansi. pmaneo permansi.

Neo. Dat maneo mansi cum cunctis compositiuis

to contynue longe. to appere or shewe. to hange ouer. to stande out or to shewe fer of.
obmaneo obmansi. vt emineo eminui. immineo/nui. pmineo/nui.

A quotquot retinent, per ui sed cætera formant,

to mytygate/ or to swage. to wrythe/ to wrast/ to cast/ to turne/ to torment. to cleue or stykke/ to doute/ to remayne or abyde.

Ceo, queo Mulceo mulsi, torqueo torsi, hæret dabit hæsi.

Reo, to cherysshe. to beware or to auoyde. to moue/ or angre. to wynke vpon.
vt foueo foui. caueo caui. moueo moui. or & conniuo/nis. tertie.

Veo, Ex ueo ui formes, ui dat conniueo vel xi.

De iis quæ duplex habent præteritum.

to please.
Preteritum ijs duplex, placeo placui placitusq;.
to dyne. to lakke or myssE.
Prandeo dat prandi vel pransus, dat careo q;
to be open.
Cassus vel carui. pateo patui quoq; passus,
to deserue/ to do for/ to get.
Dant ambo mereor/ mereo/ merui/ meritusq;.

¶ De neutris quæ more passiui prętereunt.

to mourne/or to be heuy/or sadde. to be wount or acustomed.
Mœreo pro luget mœstus, soleo solitus sum.
to be gladde/or ioyfull. to darre or to be boolde.
Gaudeo gauisus format, sic audet et ausus.

¶ De impersonalibus duplex preteritum habentibus.

to be wery or yrke. to be sory/to haue pyte
Tædet pertesum donat miseretq; misertum.
to be abasshed/ or ashamed. pudet est in iis que turpiter fiunt piget in iis q̄ cū damno aut malo fiunt.
Atq; pudet puduit, piget emittit piguitq;
a tedet. a pudet. a piget. quāuis rarius.
Tæduit est puditum/pigitum quandoq; reperta.

¶ Tedet impersonale facit pertesum. Uirg. iiij. enei. Si nō ptesum thalami. tede q̄ fuisset. Reperitur etiam teduit. Hieronymus in ecclesiastico. Idcirco teduit me vite mee. Miseret etiam misertum est. Teren. in Heauton. Sic medii amabunt ut tuarum misertum est fortunarū. Aliqui dicūt etiā a miseret miseruit/sed vix aut sine autore. ¶ Pudet facit puduit & puditū est fm Priscia. Sil. x. Mens abiit puduit q̄ fuge. Recte dicimus puditurum. Plynius li. xxxvi. ca. xv. Quū puderet viuos/pudituruū esset extinctos. Plautus semel tantū cū ablto pudet coniunxit in bacchidibus. Neq̄ me/neq̄ te/tuis intus puditum est factis que facis. Piget facit piguit & pigitum est. Statius li. vii. Nec pigitum paruosq̄ lares humilesq̄ subire. Pudendum et pigēdū gerundia sunt. vnde nomina pigendus et pudendus. Gellius. Neq̄ pudēda dico/aut penitenda. Cice. de ora. Nō enim pudēdo/sed faciendo. &c. Oui. Adde fidem nulla parte pigēdus erit. Hec verba impersonalia aliqñ psonalia leguntur: sed i tertia persona tantū. Teren. in Adel. Hei mihi nō te hec pudent. Lucanus li. viii. Semper metuit quē seua pudebunt. Teren. in Phor. Quare obsecro ne plus minusve faxit. quod non postea pigeat.

Pertesum.
Teduit.
Misertum est.
Miseruit.
Puduit.
Puditum est.
Piguit.
Pigitum est.
Pudendus.
Pigendus.

¶ De iis quæ primā preteriti geminānt.

to byte or checke. to promesse/or to be surety for.
Dat mordere momordi, sic spondere spopondi,
to croppe/or loppe trees/to shaue. inde tonsor barbarū. to hang/or to weyghe.
Dat tondere totondi, sic pendere pependi.

¶ Exceptio.

to byte or checke agayn. to answere. to loppe downe. to very/ or pondre.
vt remordeo remordi. respondi. detondi. appendi.
Si componantur geminantia/nō geminantur,
to lerne. to aske. to gyue. retaliare sigt. to requyte. to rēne downe. to ren before.
q̄d facit didici. poposci. dedi. repupugi. decucurri. precucurri.
Ni disco/posco/do/ repungo/ curroq; de præ,

Apud veteres geminabant. Varro. Detotonderat forcipibus. Ennius. Detotondit agros laetos atque oppida cepit. Plautus in aulu. teste Gel. lio. vt admemordit hominem. vbi e pro o posuit veteres e pro o in iis geminatis posuerũt. vt memordi/spepondi/tetodi. autore Gellio li. vij. ca. ix. Plaut' in tigre apud Gelliũ praememordisset dixit. liquet igitur veteres olim dixisse mordeo morsi/vt rideo risi.

Tertia coniugatio.

to lycke. to drynke. to scraiche.
vt lambo lambi. bibo bibi. scabo scabi.

Bo. Praeteritum ternę formans/ex bo facies bi.

to wryte .s. sum to be wedded/or maryed.

Sed scribo scripsi dat, nupsi nupta q; nubo.

Lambuit a lambo diuusq; Hieronymus effert.

Diuus hieronymus li. iudicũ. In trecentis viris qui lambuerãt aquã liberabo vos. Ibidem. manu & lingua lambuerat aquas. Frequentius tamen lambi.

vt accũbo/bis/accubui.

O mutant in ui (tamen m dempto) cubo nata

to syt by or at the table. to lye by.
vt accumbo/bis/accubui. cõiugationis. vt accubo/bas/bui. littera m.

M quoties retinent ternę sunt. hac sine primae.

Cõposita a cubo quoties m/lrãm habent in cõpositione sunt tertie cõiugatiõis vt occũbo/is. qd mori sigt/Sed sine hac litera m/sunt prime. vt accubo/bas. quod idem sigt. Virg. Nec adhuc crudelib' occubat vmbris. i. iacet mortu'. Idem. Seu versare dolos/seu certe occumbere morti. Secubo/as. & secumbo/is. idẽ qd seorsum et separatus cubo. Proper. Miles depositis annosus secubat armis. Liui' li. xxxix. Per iocũ adolescens vetat eã mirari si per aliquot noctes secubuisset. Accubo/as. iuxta cubo. Sueto i cesa. Theatrũ summe magnitudinis Tarpeio monte accubãs. Accumbo sec' sigt. in mẽsa sedere. Virg. Tu das epulis accũbere diuũ. Concubo/as. & cõcũbo/is. p simul dormio. Decubo/as. & decũbo/is. quasi deorsũ cubo. Apuleius. Decubãte excitauit feram. Colu. li. vij. Est etiã post dormiturã mollioris generis bos q decũbit i sulco. Decumbo/is. sigt etiã mori. Incubo/bas. & incũbo/bis. idem signt qd istare. inniti. insidere. inherere. Virg. Ponto nox icubat atra. Plyni. Celũ cardini suo. i. terre icũbit. Recubo/bas. & recũbo/bis. idẽ qd iaceo. qesco. Virgilius. Tityre tu patule recubãs sub tegmine fagi. Idẽ. In te ois dom' inclinata recũbit. Succubo/bas ineor. hic succubi demones q sub specie muliebri viris subiiciũtur: vt incubi mulieres ineũt. Succũbo subeo. habet tamẽ cubo composita q nõ habet cubo. vt excubo & nõ excũbo. Supercubo & non supcũbo. Similiter cũbo habet cõposita q cubo nõ admittit. vt discũbo/nõ discubo. procũbo/nõ procubo. idem tamen preteritũ et supinum est omnibus in ui/et in itum.

to saye/ or speke. to leyde/or to wedde.
vt dixi. duxi.

Co. Ex co formabit xi. dico sic quoq; duco.

to strike. to ouercome/ or subdue.

Ico vult ici. format vinco quoq; vici.

to beholde/or loke. to entyse forthe.
vt aspicio aspexi. p blãditias educo.

Icio. Ex icio facies exi, solum elicio dat

Inspicio.
Aspicio.
Allicio.
Illicio.
Pellicio.

to entyse fro. to allure.

Elicui, legitur sed pellicui/alicuiq;.

to make. to cast/or to throwe/or flynge.

Feci donabit facio, iacio quoq; ieci.

¶ Specio specis spexi. idē qđ video. sed iam exoleuit. Eius tamē composita in vsu manēt. vt aspicio aspexi. Inspicio inspexi. ⁊c. Insuper lacio/cis/lexi. idē qđ fraudem duco. a lax. i. fraus iam obsoleuit. Eius tamē frequentatiuū lacto/as. i. p blanditias illicio. in vsu est. Cōposita vero a lacio mutant a in i. vt allicio. i. blande attraho. Illicio iduco. Pellicio pertraho. et faciunt allexi. illexi. pellexi. Teren. is senem per epistolas pellexit. Legitur allicui pellicui (q̄uis rarius) ⁊ vt quidā sentiūt potius ab alliceo ⁊ pelliceo secunde. Piso apud Priscianū. Cuius vnius p̄mio multorum allicuit animos. Varro. Deide vbi pellicuit dulcis venis vnda saporis. Elicio tamē solum elicui format. Liuius li. iiij. Ad colloquium vatem elicuit. Habuit tamen aliquando elexi electum. vnde electo.

abstineo/veniā do/seruo (to absteyne/to pardon/to saue)

A parco facies parci, donatq; peperci. Sco.

to fede. to knowe. to growe. to be customed.
vt pasco paui. nosco noui. cresco creui. suesco sueui. qđ et suetus sū.

In sco quod finit/sco dempto ui sibi sumit.

to lerne. to couet/or to growe. olim glisci ⁊ gliscitum.

Disco dat didici. glisco non præteritum dat.

caput indino/cōnciueo vel conniueo.
to nod with the hed/or to shewe a syhne. to aske of ryght or duty.

Dat conquinisco conquexi, posco poposci,

coerceo/cohibeo/domo. separo vel dirimo.
cōpescui (to refrayne) dispescui (to dyuyde)

O vertūt in ui/cōpesco dis (quoq;) pesco.

Plynius. Nilus Aphricā ab ægypto dispescuit.

¶ De continuatiuorū preteritis.

Præteritum patris dant in sco continuata.

I am fatte.
vt pingui a pinguesco. i. pingueo iam. hic capo pinguit. i. pinguefit.

Præsentis sensum patris quod continet in se.

¶ Aliqui censent verba cōtinuatiua siue effectiua i sco carere preterito. quibus refragatur Vallēsis distingues preteritū cōtinuatiuorū a preteritis primitiuorū dicens pinguit a pinguesco significat illud quod iam effectū est pigue. pinguit a pingueo significat illud quod fuit pingue. Ouid. meta. iij. dixit. Protinus imbutum celesti nectare corpus. Delicuit a deliquesco.

to clymbe/or to go vp.
vt scando scandi.

Ex do di formes, prendo di non geminabit. Do.

to bende a bowe. to hange vp.
to charge a gonne. to wey or pondre/or to peyse.

Tendo tetendi dat. pendo formatq; pependi

¶ Solus Alexander precepit prendo facere prendidi: cui nullus grammaticorum astipulatur. Et licet Hieronymus vsus sit prendistis. Valla tamen dicit literam deprauatam. ⁊ dici debere prendidistis.

Tendo. ¶ Tendo/is. a tenue & do. signt extendo vel extraho. Aliqn per trāslationē insidiari: vt tēdere laqueos. Aliqn conari. aliqn tētoria figere. aliqn offerre & protēdere. aliquando pergere. vt tendimus in latium.

to cleue in sondre. to powre forth or shede.
vt fidi. fudi.

In di do vertunt (n dempto) findere fundo.

scidi (to cut/or dryuyde) to bete/or knocke/or punne.

His addas scindo. format tundo tutudiq;.

Scindo sciciди Descēdo descēdidi. ¶ Scindo apud veteres geminabat primā preteriti sciciди. Attius apud Priscianum. Nō ergo aq̄la (vti predicāt) sciciderat pect⁹. Descēdo etiā olim descendidi fecit Ualeri⁹. Antias apud Gelliū. Deinde funere locato/apud forū descendidit. Laberius apud eundem. Ego mirabar quo modo mihi descendiderant.

to buylde/or set togyder.
.s. cōiugatiōis. vt condo condidi.

Cōposita a do. Di duplicant ternæ quę do dat cōpositiua.

to hyde.

Abscondo dabit abscondi. nunq̄ geminat di.

vt playe or mocke. to hurte. to shytte.
vt ludo lusi. ledo lesi. claudo clausi.

do post vocalem. Do si vocalis/vel diphthongus præit/in si

to runne as an asse. de quo in scda cōiugatione.

Vertitur. at rudo dat rudi. stridoq; stridi.

to stryke or bet with a hāmer/ar to pryute.
ferrū percutio vt aliquid ex eo fiat. to let a farte.

Cudo dat cudi/nō cusi, pedo pepedi.

to lyght as a byrde. a sedeo mutuat. to fall. to truste. olim fidi habuit.

Sido dat sedi, cecidi cado, fidoq; fisus.

Cudo. ¶ Cudo/is. Diomedes cū Carisio & Phoca/cusi vel cussi in pterito habere psentiūt qd̄ authoritate pbari nō pōt. Ideo Priscianus dicit habere cudi tātū. Uirg. i. enei. Ac primū silicis scintillā excudit achates Suscepitq; ignē foliis. Excudit (Seruio teste) est pteriti tpis. Diomedes p hūc Uirgilii locū affirmat meli⁹ habere cudi. cū diphthongo.

Verbero/scindo/neco/signans dat cædo cecidi.

to departe. to gyue place.

Cessi dat cedo/discedo siue locum do.

Cedo. ¶ Cedo signt verberare vel flagellare. Teren. Uerberib⁹ te cesum in pistrinū dedā Daue. Item excidere. Cice. Aut eius partes: quasi mēbra quedā cedēda. Signt etiā occidere & necare. Uirg. ii. enei. Ceduntur vigiles.

¶ De cōpositis a cædo & cado) & cedo.

to kyll. to cut downe.
occido. excido. abcido to cut fro.

Longam compositis i/præbet cædo cecidi.

to fall downe. to fal in. to fall fro.
vt occido. excido (to fall fro) incido. decido.

I curtam cado dat, e longam cedoq; cessi.

to drawe. to cary. to couer. to gyddre.
vt traho traxi. veho, vexi tego texi. to rede. vt colligo collegi.

Ho, Go. Ex ho/go/fac xi, legi lego, nataq; præter

to vnderstāde. to loue. to despyse.
intellexi. dilexi. neglexi.

Hæc intelligo / diligo / negligo, quæ faciunt xi,

to blowe a trompet. Hiero. li. nueri. Si semel clanguerit.
to do a sono vel cano. venient ad te.

Clanguit a clango legitur raro tamen vsu. annotari.

Ago habet supra. xx. sigta. de quib⁹ Calepinū consule.
to do. to dryue. to lede. to rule. to lyue.

Aegi format ago, rego rexi. dego q; degi,

to touche. to shyne. to broke or barst.

Tango facit tetigi, si fulgo, frango q; fregi.

to prycke. to rechate / relagge or checke agayne.

Dant punxi raro, at pupugi pungo atq; repungo,

vt compungo conpunxi. inde compunctus penitens.

Sed punxi solum formabunt cætera nata.

¶ Dicitur & fulgo / gis. & fulgeo / es. Uirg. vj. Ille autē partibus quos fulgere cernis ī armis. Idē li. ix. Auro q; effulgere fluct⁹. Luca. li. x. Fulget gemma toris et iaspide fuluis supellex. ¶ Pungo pupugi sepius q̄ punxi facit. idem qd̄ stimulo / vel morsum & aculeum infigo. Ueteres (autor est Gelli⁹) dicebant pepugi. ¶ Repūgo sigt vicem reddere / retaliare vel remordere: & facit repupugi. Cice. Lētulo Darēt mihi ipsū aliū Publiū / i quo possum illorū animos mediocriter lacessitus repungere. qñ aūt de ratione vel calendario loquimur facit repunxi. Autor est Priscia. Cetera cōposita faciunt solū punxi. vt cōpungo cōpunxi. i. totum pungo / ferio. Idē cōpunctio dolor de peccatis. Expungo foras mitto. Dispungo expello amoueo. Fulgo Fulgeo. Pungo. Repungo. Expungo. Dispungo.

to synge.

Præteritum triplex dat pango, nam cano signans,

inde compingo. to ioyne togyder. to ioyne or pece. to make a cōuenaūt.

Dat panxi, iungo pegi, pepigi q; paciscor,

to make water / or to pysse. nisi apud veteres solum.

Meio dat minxi, nunq̄ aut raro lego mingo. Io.

¶ In io per i / cōsonantem vnicū legitur verbū meio / qd̄ minxi mictū facit. & ipē est qd̄ vrinā facere. Persius. Sacer est loc⁹ / pueri extra meiite. Hora. ij. sermonū. Ditior aut forme melioris meiat eodem. Marti. Mixisti currēte semel Pauline carina. Meiere vis iterū / iā palinurus eris. Iuuenalis. Cuius ad effigiem nō tātū meiere fas est. Catullus. Meientis mule cunnus olere solet. Et quanq̄ in quibusdā libris legitur mingētis mendose tamen oim doctissimorū testimonio. etiā in sacris literis. Nō reliquit vsq; ad mingentem ad parietem. librarioꝝ vitio fit. vbi diceretur meientem. Et licet olim dixerūt migo / p quo nos meio. tñ elegantius est meio. & vix vsq; reperitur migo. A meio cōposita immeio & permeio. Hora. Hūc perminxerūt calones. A meio mictito frequētatiuum. & micturio. Diomedes dicit. Meio meij. sed in vsu est minxi. Meio.

to wype / or make clene. vt tergo tersi. to dowke mergo mersi. to sprynkle. spargo sparsi. to go. pergo perrexi. to ryse vp. vt assurgo assurrexi.

Ex go cum præit r / facit, rexi rego nata. R ante go

to frye. to dowte or to fetche a cōpasse. to turne downe

Dat frigo frixi. nil præterit ambigo vergo.

Ambigo. ¶ Ambigo/is. ex am ꝛ ago. b. interposita euphoniæ causa. sigt circūago ꝛ circūdo/ vel dubito. nullū habet preteritū aut supinū apud doctos. licet abactum. vnde abactus. i. circundatus. Itidē vergo/is. quod versi versum debuit facere: sed neutrū est

Vergo. in vsu. Nec qđ Diomedes dixit verxi. ꝛ sigt declino. quanq̄ aliqui precipiunt amgegi: nusq̄ legitur plus valet doctorum autoritas.

to quenche or restrayne.
vt restinguo restinxi. nunc vnxi facit apud doctos.

Guo. **Ex guo xi formes. vnguo per ui dedit olim.**

Stingo. ¶ Stinguo stinxi stinctū. obsoleuit. sigñs deleo. eiꝰ tamē cōposita in vsu sūt. Extin-

Instingo. guo extinxi. i. deleo/occido. Instinguo immitto inspiro. Restinguo extinguo vel co-

Distingo. hibeo. Distinguo discerno. vnguo guis vngui. ꝛ vngo/is/vnxi. sm̄ Priscianū ꝛ Cale-

Ungo. pinū dicūtur. quasi vnū ago. vngendo enī vnitur ꝛ copulatur caro. At. Seruius vn-

Tingo. go semꝑ sine u/ante o scribi censet. cui astipulanƚ docti. licet olim diceretur vnguo vngui. Tinguo cū u/post g. teste Capro. i. immergo. colorem indo. vt tinguo pannū plures tamē dicunt tingo sine u. vt est illud. Qui intingit mecū in paropsyde.

To. Mo. **O mutant in ui: lo/mo/finitaq; xo/to.**

Xo. To. ¶ Preteritū in ui diuisas syllabas emittunt finita llo. vt colo colui ꝑ adoro. veneColo. ror. exerceo/habito/diligo/duco/orno. Finita i mo. vt gemo gemui. qđ est sonū e pe-

Gemo. ctore pre āgustia emitto. sigt etiā canere et flere: sed iis ferme auibus q̄ flebilē vo-

Sterto. cem emittunt. vt turtur, palumbus ꝛc̄. Finita in xo. vt nexo/is/nexui. pro ligo. Dicitur etiā nexo/as/ui. i eadem significatione frequētatiua a necto/is/nexui vel nexi. Finita in to vt sterto/is/sterti. i. dormio ꝛ sonū altum dormiendo emitto.

¶ Exceptiones.

to put forthe/or aback.
eijcio/remoueo. to plucke. idem qđ extirpo. amoueo. traho.

Dat pepuli pello, vello velli quoq; vulsi.

to toke vp or brynge vp or to haue a chylde by. to prayse or manifye. vt extollo extuli. to lyfte vp. attollo attuli.

Sustulit & tollo donat, sua nata tuli dant.

to syng with instrumēt. psallo psalli cū p. to salte or sprynde with salte. sallo salli sine p. to deceyue or begyle.

Dat cum vel sine p li sallo. fallo fefelli.

Uello velli vel vulsi. Uirg. Cynthiꝰ aurē vellit ꝛ admonuit. Idē. Nec pr̄is Anchisæ

Uello. cineres manesve reuellit. Seruius negat vulsi latine dici: sed fallitur. Luca. li. iiii.

Tollo. Castrorū siccas de cespite vulserat herbas. Tollo a suo ꝯposito sustollo sustuli mutuaƚ. olim geminato preterito tetuli. Terē. i an. Nūq̄ huc tetulissem pedē. sigt leuo. vt tolle caput. ꝑ capio ꝛ aufero. Hora. tolle q̄relas Pauꝑ enī nō est cui rerū suppetit vsus. Et differo. Plau. Oēs tollo ex hoc die in aliū diem. Et suscipio. vt sustulit ex ea multos liberos. Et nutrio. Terē. Quicq̄d peperissent decreuerūt tollere.

.s. olim.

Cæculit a cęllo quondam. sua nata culi dant.

to stryke. ꝑcello ad animū/percutio ad corpus.

Perculit & perculsi percęllo quoq; format.

Cello. ¶ Acello/is/i. cedo ꝛ frāgo. ceculi. quod exoleuit. venit ꝑcello/ qđ ꝑculi ꝛ perculsi facit. rarius tamē perculsi. ꝛ procello eiusdē sigtionis. idē qđ percutio ꝛ euerto ꝑculi et recello reculi pro humilis fio ꝛ reclinor. interdum actiue sigt reclino.

cellui in preterito.

Celluit & cello sine diphthongo & sua nata.

¶ Cello sine diphthongo idē qd cedo cessi. iam obsoleuit. eius tamen cōposita tā secunde q̄ tertie coiugationis in vsu sunt/ & preteritū in ui faciunt. vt excello vel excelleo excellui idem qd precedo vel supero. Inde excelsus et precelsus. Lactā. li. vij. Qui oēs licet eloquentia excelluerunt.

¶ Exceptiones.

to drawe wyne/or ale/ to speke or shewe.

vt prompsi. sumpsi. profero/eloquor/expono. to take vpon.

O vertunt in psi cum p/promo quoq; sumo. Mo.

to kymbe/or to dresse. orno maxime capillos. to take awaye. to presse or prynte/ to tred vnder. to bye.

Et como demo, pressi premo, vult emit emi.

¶ Promo/is. sigt extraho vel profero. Plaut. Prompsisti tu illi vinum. Et eloquor lactan. li. v. longū est vniuersas virtutis species pmere. Etiā expono. Virg. Leti q; cano se robore promunt. Inde promus q esculenta et poculēta promit. sicut condus qui condit. Sumo sigt multū & pene nimiū mihi tribue. Cice. p planco. Quanq̄ nō mihi tantū sumo iudices/ neq; arrogo. Sigt accipio. eligo. cōduco. cōsumo. impendo. Consule Caleyinū. Como/is. orno maxime capillos. Demo/is. aufero. Premo is. calco/vel innitor alicui rei cū pondere. Item firmo. vexo. effodio. insequor. insisto. vrgeo. abscondo. expello exhibeo. Consule Perottū. Emo qz cōparo aut mercor.

to foolde. to bynde.

vt plexi vel plexui. nexo vel nexui. to kymbe. to knyt or bynde.

In xi/siue xui/mutant cto pectere/necto. cto.

to turne. to foolde.

nexi. plexi. to bende to punysshe. to turne.

In xi cto flecto plecto. verti dato verto.

Flecto sigt inclino. voluo. duco. curuo. moueo. Plecto sigt percutio vel puni. Horatius. Quicquid delirāt reges plectūtur achiui. Etiam pro flecto inuenitur aliqn̄ habere plexui. Hiero. li. iij. epicū. Si septem crines capitis mei licio plexueris. Pecto etiam olim pectui fecit/ vnde pectitū. Columella xxxi. Preparate sunt et pectite lane. Et alibi. Verum vbi iam pura discrimine pectita tellus.

to shere corne. to aske. to sende.

Messuit a meto. peto tiui. mitto q; misi.

Pro represēto. Vt sisterēt eū dn̄o. i euāgelio. Plynius. Lactuca sylue stris sanguinem sistit.

to make to stande/or to stoppe. a statuo.

Sisto stiti actiuū/cum natis/dat statuiq;

Interdum. neutrum stetit a sto præterit/aut nil.

Sisto/is. actiuū habet stiti in preterito/ & statū in supino: ex sententia. Gellij. licet Priscia. nihil habere dixerit. & sigt stare facio. vt siste lachrymas. i. flere desine. Sisto neutrū vel a sto steti mutuat/ vel nullū habet preteritū neq; supinū. & sigt idē qd sto stas. Et cōposita habēt idē pteritū cū cōpositis a sto. & idem sigt Assisto astiti idē qd asto astiti. Cōsisto & cōsto. Resisto & resto. &c. Aliqn̄ sisto a statuo capit pteritū. Plau. in Bacchi. Nauem ex templo statuimus, i. stitimus. hoc est stare fecimus.

to dygge. to flee awaye. to sethe/to rype/to dygeste.

Dio. Gio. **Dat fodio fodi. fugio fugi. coquo coxi.**

Quo. to shake. quassi Carisio te= to shake or stryke.
moueo/cōcutio. ste non est in vsu. vt cōcutio cōcussi.

Vult quatio quassi. formant cussi sua nata.

¶ Cōposita a quatio sunt concutio. percutio. decutio. Excutio. idē qđ expello. Incutio. i. insero. discutio. i. examino.

to sappe/
mono= to suffre. to sowe. or turne.
syllaba. vt sino siui. sero seui. voluo volui. to put or set.

No. Ro. Vo. **In ui no, to, uo, mutes, pono posui dat.**

to agre/or synge
to gyder. to dyscorde or Jarge.
to synge. vt cōcino cōcinui. occino occinui p diuisas syllabas.

Et cano dat cecini. no in ui vertunt sua nata.

Salustius tamen occanui dixit (teste Seruio) per primā vocalē. verba Sal. primo historiarū sunt. Jussu Metelli cornu cines occanuere. sed antiqtatē est secut⁹. Cano eni solebat habere canui & canitū. Diuus tamē hieronymus/quo nihil tersius/ dixit in apto. Qui erāt tuba canituri. habuerūt ei⁹ cōposita etiā (Probo teste) preteritū accini. cōcini. &c̄. Unde in vigilia dñi canitur. De quo pphete pcinerūt.

to get. to dresse with pytche/rosen/or ony thyng that cleueth.
idē qđ genero. lino est aliquid super induco qđ inhereat.

No. **Dat gigno genui, lini aut liui lino leui.**

Cerno olim cerni to cast downe/
fecit Lini⁹. Stol= to sadde a hors/
de ferocē viribus to make a bed/
cernerat. to depryse/or to paue a stne=
to se or beholde. set nought by. te.

Cerno creui. sperno spreui, sterno q; straui,

to despyse. to lene or forsake.

Quo. **Temno dat tempsi, linquo donat quoq; liqui.**

Lino habet triplex preteritum lini liui, & leui. Quinti. in declamatione Cecl. Et ne qđ sceleri impio deesset/mariti tui cruore parietē linisti. Colu. li. vltimo. Multi cū semel noua dolia vel seria crassa gummi linerūt: vna in perpetuū gūmitione cōtenti sunt. Cato de re rusti. vbi temperate tenebit: cuminū indito/postea linito. Si recte leueris in dolium quinquagenatū pedū quattuor satis erit.

to breke/bru=
se/to punne.
cōminuo. fri=
to seke. co. tundo. to ren.

Quæro quæsiui, tero triui, curro cucurri.

to ren before/or ouergo. to ren downe.
Precurri & pcucurri. decurri vel decucurri.

Prę, dę, sed iunctum/curri dabit atq; cucurri.

¶ Precurro facit precurri vel precucurri. Terē. in hecy. Una illarū interea ppere precurrit. Plautus in Aug. Me captas/qui tute ab naui clāculum alia via pcucurristi. Similiter decurro decurri vel decucurri. Virg. ij. Laocoon, ardens summa decurrit ab arce.

to brusshe/to roo te.
to drawe/to turne vp. to bere/or to
verri vel versi. rari= brynge.
us tamen versi. to make or do. to bren or greue.

Ri vel si verro, gessi gerit, vro dat vssi.

Pro texo serui sero. semino plantoq; seui.

to set or plante. to afferme or graūt. to graffe/or bryngе in.
vt cōseui vel cōserui. asseui vel asserui. insero inseui vel inserui.

Dant eui vel ui/sero nata con, ad, simul inq;.

emitto vel circūfero aut
.i.p diuisas to cōpasse. to leue. extendo. circundo.
syllabas. circūserui. deserui. exerui. obserui.

Diuisas per ui tantum sero cætera nata.

¶ Sero/is/seui/satū. semino siue plāto. Lactā. li. ij. Terrā studiose coluit: ac vineā sua manu seuit. Et generare. vnde satus. Et Juppiter dr deorū & hoim sator. i. genitor. Aliqn admoueo/texo ordino. hinc series. i. ordo. & sic facit serui sertum. Ennius. Quā tāto studio seruit. hinc sertus/a/ū. i. contextus. Lucanus. Accipiūt sertas nardo florente coronas. Eius cōposita assero. cōsero. insero. pretereūt tam i eui/q̄ in ui. Reliqua cōposita solum in ui diuisas syllabas. vt dissero disserui. i. enarro vel declaro. Desero deserui. relinquo. &c̄.

.i. antiquo.

Dat fero nempe tuli cum natis de tulo prisco.

.i. antiquo. cum natis.

A fuo sicq; fui sum, sed possum potui dat.

to take. to coueyte.

Cępi dat capio, format cupioq; cupiui.

to wyse/to sa=
to take fro uer as meet/or
vyolently. to haue a sent.

Dat rapio rapui, sapio sapui atq; sapiui.

to bere a chylde. to open. to perceyue.
to lyue. to bryngeforthe. .i. nata. vt aperio. comperio.

Viuo dat vixi. pario peperi. sata quartæ.

¶ Sapio/is. facit saput vel sapiui. & sigt saporē habere. vt hic cib⁹ bene sapit. Aliqn saporē indicare. vt hoc lac sapit adustionē. Itē ad alia trāsfertur. vt verba tua sapiūt stulticiā. vel heresim. Aliqn sapiens sum vel bene sentio. Martialis. Nubere vis prisco: non miror paula sapisti. p sapiuisti. Neuius. Quanto ego plus sapiui. Plautus i rudēte. Magis sapuisset si dormiuisset domi. Aug. li. j. de ci. Tribulationis tpe pbauerunt q̄ recte sapuerint. Olim dicebāt sapio/is/iui/pire. quarte. nūc tantū terne. Eius cōposita desipio & resipisco idē habent preteritū cū sapio in iui. & ui. Desipio est insipienter ago. deliro et a sapientia decido. Eius contrariū est resipisco. Nā resipio in vsu est raro. et sigt ad mentē redeo. Desipio in vsu est. desipisco nusq̄. Lactantius li. vj. diui. insti. Resipiscit eni. se mentē suā q̄si ab insanis recipit quē errati pudet. Idē li. ij. Aniliter desipuit. Cic. M. Celio. In q̄ cū obiurgaret q̄d nimio gaudio pene desiperem. Cice. libro. iiij. ad atti. Uix aliqn te autore resipiui. Afranius. Equidē nō resipui postq̄ pectus leticia est onustum.

to scrape. to rustle or bustle.
vt scalpo scalpsi. strepui. to barste.

Ex po psi facies, dat ui strepo: rumpoq; rupi.

Verbū desinens in po/facit psi. vt scalpo. repo. clepo. carpo. serpo. sculpo. Addunt aliqui crepo crepui. quibus haud assentior/cum tertie nullo testimonio inueniatur coniugationis.

to prouoke. — to to to se. to go to do.

vt lacesso lacessiui — vt visi. facessi.

Ex so fac siui, tantum si viso facesso.

So.

to go to take or, do.

capessi. — aliqui capessiui. to bake.

Atq; capesso / aut ui, de pinso pinsuit exit.

Verba in so faciunt siui. vt lacesso siui. arcesso. accerso. i. eo. ad vocandū. Sed viso facesso. solum si faciunt. vt capesso. qd aliqui facit siui. Augu. li. ij. de ci. Eschines cum adolescens tragedias actitasset. rempublicā capessiuit. Pōponius. Neq3 molis molui/neq3 palmis pinsui.

to delaye. with water.

to make sharpe. — to accuse. — to rayne.

vt acuo. is. acui. — arguo argui. diluo dilui

Vo.

Semper uo mutes in ui, donat pluo pluui

to buylde. to kerue. to ordre.

Calepinum lege destruo. — habet multa significata.

Atq; plui. format struo struxi. sic fluo fluxi.

Pluo raro legitur/nisi in tertia persona singulari. Liui⁹ li. ij. lapidibus pluuisse ferunt. In genesi. Non enim pluuerat dñs super terrā. Tibul. ij. Multus et i terris depluerit q3 lapis. Quintilianus. Cum cenaculum eius perplueret.

Quarta coniugatio.

vt audio audis audiui. — coniugatio.

Iui præterito facit ex is flexio quarta.

vt audiui vel audij per syncopam.

a tero. a sino. — .s. verbum.

Ni triui / siui / det ij quodcunq; dat iui.

Omne verbū faciens preteritū in iui. potest per syncopā emittere in. ij. vt audiui vel audij. his duobus exceptis. triui a tero/ & siui a sino.

Carisius est author cū Prisciano.

to chaūge money. — to enstable.

cambio cambiui vel campsi. — .i. firmo/stabilio

Cambio ui vel psi, format xi sancio vel ui,

to clothe.

.i. vestio. & inde amictus vestis.

Dic amicit per ui, per xi reperitur & iui.

Cambiui. Campsi. Sancio. Amicio.

Cambio/biui. vel campsi. i. muto pecuniā. Inde campsor. i. nummularius. Et campso frequentatiuū apud enniū legitur. Sancio est firmo. proprie effuso sanguine p hostie immolationē. Luca. Romanas sancire volūt hoc sāguine leges. Pōpo. ij. Sancerat ius vtile ciuitati. pro sanciuerat per syncopā. Amicio facit amicui. teste Diomede. Brutus in laudatione Appij. dixit. Toga pretexta amicuit. Acti⁹ etiā amixit protulit. Inuenitur amiciui, inde amictus et amiculum.

to come. to lepe.
Veni dat venio / salio salui / atq; saliui. Nio.
to here. p metaphoram. to hedge / or to drawe vp. compasse.
Hausit / & hauriuit facit haurio. sepio sepsi. Rio. Pio.
Ouid. j. fastorũ. Per flãmas saluisse pecus saluisse colones. Uirg. geor. iij. Mollibus in pratis vnctos saltere per vtres. p saliuere dixit per syncopam. haurio humorẽ excipio vel extraho. nunc audio. Uarro ad Cice. Quũ idẽ quoq; hauriterit. p hauriuerit protulit. Uirg. enei. iiij. Uocemq; his auribus hausi. Salio. haurio.

to amende / to parche. sarsi. to stuffe. farsi. to be horse. rausi. to vnderset. to fele / or vnderstãde.
Sarcio / farcio / raucio / fulcio / sentio / formant. Tio.
to bynde.
Ex cio si, vinxi & vinciui vincio donat.
to open vt aperio aperui. to couer. operio operui.
Inq; rui mutant rio / nata parit, tamen in ri
to espye / or see. comperi. to fynde by chaunce. repperi.
Hæc duo cõperio / reperis quod p geminabit.

De verborum supinis.

to drynke. vt bibi bibitum. to skynne or to scale fysshe. deglubi deglubitum.
X bi præterito tum sumpto / conde supinum. Bi.
Supina verbor formant a preterito. vt ea q̃ faciũt bi / tũ syllaba adiuncta formãt supinũ. vt deglubo deglubi deglubitũ signt excorio / vel pellem vel corticem detraho Tyberij verbũ est. Boni pastoris est tondere pecus / nõ deglubere. Lambi et scabi carent supinis. de quibus inferius. Deglubo.

to ouercome. vt vici victũ. to stryke. ici ictum. to make or do.
Ci mutes in ctum cum c, facio dato factum. Ci.
to cast / throwe, flynge / or hurlle. to ryd or fynysshe. vt confeci confectũ. to cast awaye. abieci abiectum.
Et iacio iactum. formant sua nata per ectum.
parco. to pardon / to absteyne / to saue or kepe.
Parci dat parsum / faciet per itumq; peperci.
Parco / cis. signs abstineo / et quasi parce vel parũ tango / veniam do / et ab vltione abstineo vel seruo facit parci / parsum. et pepeci parcitũ. Liui. li. xxv. Nec dũ eos Capue parsuros. Plyni. li. xxxiij. Italie parcitũ est / vetere iterdicto patrũ. Uirg. Parcere subiectis et debellare superbos. Parco pro seruo. vt. Cui parcis hec: inde parcus qui sumptibus parcit. Parco.

poscitũ. discitũ. vt compescitum. dispescitũ.
Hæc posco disco sata pesco / lecta in itum sunt.

annotatio ¶ Nimirum asserit hec quattuor habere supina per itũ. posco/disco/cõpesco/dispesco. Licet raro sint in vsu. Seneca li. i. de clementia. Ego sum nobilibus adolescentibus expositũ caput in q̃d mucrones acuant. Apuleius apud Priscianũ disciturum dixit. de reliquis duobus testimonium citat nullũ. Quare aduerte lector quoties dico lecta. legitur. raro. vel olim. parce (vel non) imitanda censeo.

to se. / to stryke or prynte. / to byte. / to hange.
vt vidi visum. cudi cusum. vt momordi morsum. pependi pensum.

Di. Ex di sum formes, primam tamen in geminatis

to shaue or crope. / to ete. olim. q̃d iam nõ est in vsu.
totondi tonsum.

Preteritis tollas. esum dat edo / dedit estum.

vt comesum & comestum.

Ambo dat comedo. dant cætera nata per estum.

Comedo. Edo. ¶ Edo es edi esum. vnde esurus. Plau. Ubi sumus esuri. olim dedit etiam estũ q̃d exoleuit. Ex eius cõpositis solũ comedo dat comesum & comestũ. Iuuena. Et cito rapturus de nobilitate comesa, quod superest. Salu. apud Diomedẽ. patrimonia comesta. Cicero pro Cluentio. Potius comestũ q̃ epotũ in venas atq; oẽs partes corporis emanaret. Cetera cõposita ab edo tantũ esum faciunt. vt ambesum.

to cut. / to cleue. / to set open. / to dygge. / to syt.

Hec scindo / findo / pando / fodio / sedeoq; /

Dant scissum / fissum / passum / fossum / quoq; sessum.

Tunsum vel tusum tundo, sua nataq; tusum.

Pando. ¶ Pando (vt Beda censet) pansum facit. Sed Gellius li. xv. ca. xv. dicit rectius geminato ss passum. Cui authorũ suffragatur vsus. Virg. geor. iiij. Profuit & tusum galle admiscere saporẽ. Plyni. li. xxj. hec tusa cribrataq; vinũ quãtũ possit excellentis.

to ioyne. / to yolde. / to put in.
vt circundatũ. venũdatũ. pessũdatũ. vt auditũ. deditũ. inditum.

Do sic nata datum primæ, terne sed itum dant.

to hede. / absconsum. / to bende. / tentum vel tensum.

Abscondo dat itum / raro sum. tendoq; tum sum.

to chewe / or cham / or ete. / peditũ. to farte.

Mando dat mansum, raroq; pepedit itum dat.

Abscondo. Mando. Mansus. ¶ Abscondo absconditũ frequentius q̃ absconsum secundum Diomedẽ. hiero. eccle. Deus dabit absconsa sua illi. ¶ Mando / mandi (q̃d secundum Priscianũ mãdidi habuit) facit mãsum. quare supino nõ caret / licet nõ adeo frequens sit. Quintilianus / cibos mansos dixit. Cice. ij. de oratore. Ola minime mãsa (vt aiunt) nutrices infantibus pueris mos iferant. Serenus. Purgatur cerebrũ mãsa radice pyretri. ¶ Pedo pepedi peditum cuius raro in vsu. Catullus. Subtile ac leue peditum.

to fall. / to bete or sle.

Casum dat cecidi. cesum quoq; cædo cecidi.

.s. supino. / vt concisum. decisum. excisum. &c.

A cado nata carent / cisum dant sed sata cædo.

to go downe / or fall downe. / to fall or go backwardes.

Occidit occasum legitur / recidoq; recasum.

¶ Cōposita a cado i vsu nō sunt. nisi forte occasum & recasum. Hiero. in ps. Ab ortu solis vsq; ad occasum laudabile nomen dñi. Lactā. v. Quanitur as breui religiōes falsas & occasurā oēm philosophiā nemo dubitauerit. Sueto Augustū. Cuncta in ipsos recasura. Cice. ad atti. Id ego puto ad nihil recasurum.

vt legi lectū. collegi collectū. to flye awaye.
Gi mutes in ctum cum c, fugio fugitum dat. Gi,
to breke/or bruse. de q̄ diximꝰ triplex habēs preteritum.
Frango dat fractum, pango pactum, dat agoq;
to touche. to prycke.
Actum, sic tāgo tactum, pungo quoq; punctum.
¶ Satago ambigo & dego carent supinis. de quibus inferius.
Dat fallo falsum, cello dant nataq; celsum.
simplex non est in vsu: sed nata sunt. Li,
Cello tamen culsum cum natis falloq; falsum.
vt vellam tibi auriculas (I shall wryng the by thy eeres)
to plucke/or wrynge. to put aback/or put or fro.
Vello dat vulsum, format pello quoq; pulsum.
to take vp/or brynge vp/or nourysshe. to bere or saye.
Mutuo tollo capit sublatum, ceu fero latum.
¶ Composita a cello sine diphthongo faciūt celsum. Unde nois celsus & excelsus. vt sentit Minuita grāmaticꝰ. Participia eni excellus excelsurus se nunq̄ iuenisse dicit. Cællo cū æ diphthongo cū cōpositis facit culsum. vt perculsum. vnde perculsꝰ participiū. Virg. Quarū sacra fero ingenti perculsus amore. ¶ Vello vulsum. Maria. Mens est pannice vulsa tibi. ¶ Tollo mutuat preteritū & supinū a sustollo. et illud sustollo sustuli sublatū apud antiquos p simplici i vsu erat. Fero capit p̄teritū tuli a tulo/is. antiquo& supinū a lato/as/. latum. qđ simplex exolevit/eius tamen cōpositum dilato vsurpatur. Cello. Cællo. Vello. Tollo.
to bye. to barste or breke.
vt emi emptum. rupi ruptum.
Ex mi ptum formes/sic pi cum p præeunte. Mi,
to take. vt acceptum. conceptū. preceptum.
Captum dat capio, formabunt nataq; ceptum.
to dawbe.
vt lini/litum. to come.
In tum ni veteres, venio tamen addito ventum. Ni,
to synge or prophecye. vt accinui accentū. cōcinui concentū.
Cantum datq; cano, centum faciunt sua nata,
Et canitum legitur, raro quamuis sit in vsu.
¶ Cano olim canui & canitū habebat. Itē eius cōposita (vt Probus dicit) facere accini/occini/precini. &c. Unde canitur in vigilia natalis dñi. De quo pphete precinerunt. Hiero. in apo. dixit. Qui erant tuba canituri. Cano.

to brusshe/or
to roote as a swyn. to mete. to oner ren/or ren before.
vt verri versum. accurri accursum. vt precucurri precursum.
Ex ri sum facies. primā tamen in geminatis. Ri,
to forsake/or leue. to offende.
vt reliqui relictū. deliqui delictum.
Demas, & qui ctum format cum c præeunte.

to get to brynge forthe/or to bere a cylde. to open. to fynde. vt apertum. repertum.

Partum vel paritum pario dat, nata per ertum.

¶ Pario/is/peperi/partum. vnde partus/ & paritū. vnde pariturus. significat pṗe produco. significat insuper acquiro vel efficio. Statius. Hosti veniat paritura marito. Teren. i phor. haud existimans quando labore sit partum. Cōposita a pario in ertum faciunt. Ouidius. Tu non inuenta reperta es.

Pario.

vt iussi iussum. visi visum. mersi mersum. to mylke.

Si. Ex si sum formes, donabit mulgeo mulsum

to cherysshe/ or to be chose. autore Prisciano.

Vel mulctum, dabit indulget tum / rarius in sum.

a torqueo.

Tortum dat torsi, raro torsum. vro dat vstum.

to bere. to sende.

Formabitq; gero gestum, mitto quoq; missum.

Quanq̄ sit raro legitur tamen vrsus ab vrget.

¶ Augu. habes vnde corrigas qd i te tortū est. Tortus participiū a supino tortū. Hora. de arte. Parce detorta qd aūt. Urgeo (licet grāmatici supinū habere negēt) olim tamen habuit. Liuius. Ursus inde/ quū quonā modo id prestaturus esset percuntantes doceret haud vna asserere pertulit.

Tortum. Ursum.

vt scripsi scriptum. nupsi nuptum.

Psi. P præ psi mutes in ptum cum p præeunte.

sorbitum. pro sorbui.

Sorpsi dat sorptum/per itum sed sorbuit effert.

vt fulsi fultum. farsi fartum.

L præeunt vel r/si quartæ vertitur in tum.

vel hauritū. vel cambitum.

Haurio vult haustū, cambit campsum, ambo vel itum.

¶ Hiero. i psal. Absorpti sunt iuncti petre iudices eorū. Luca. li. iiii. Absorpsit penit⁹ rupes et tecta ferarū. Caper grāmaticus deceptus est. qui negauit sorpsi preteritū. Sorbui cū facit supinū sorbitum habet fm regulā licet raro. a quo sorbitio sorbendi actus/vel liquidus cibus. Inde sorbitiūcula. Persius. Barbatū hoc crede magistrū Dicere sorbitio tollit quem dira cicute. Haurio facit haustum, et aliquādo (licet rarius) hauritū. Uirg. li. iiij. Que bella exhausta canebat. Apulei. ij. meta. Lagena facilis hauritu. Idem in. iij. Rorem rigentem hauritū ista confestim vnula. Facit aliqñ etiam hausum sine t. Uirg. iiij. Spero equidē mediis siquidem pia numina possunt Supplicia hausurum scopulis.

Absorptum.

Sorbitum.

nisi mutuetur a sto steti.

Ti. Dat sto & sisto statum, neutrum sisto nihil a se.

to assyste or to ayde/or stande by.
vt asto astiti astitū. assisto astiti astitum. & sic de reliquis.

Conuertunt in itum. sed iti sto sisto q; nata.

Constatum/obstatum/præstatū lecta aliquando.

et prestitum. constitum. obstitum. to turne.

Sepius at in itum donant, verti dato versum.

¶ Sto/as/steti. facit statum. similiter sisto actiuũ/idẽ qđ stare facio. a sto supinum mutuo accipit statũ. Unde stator/qui sistit aliquẽ pretori/aut dño suo. Uirg. Siste gradũ teq; aspectu ne subtrahe nostro. Sisto neutrũ a se nullum habet preteritum aut supinũ. nisi a sto mutuetur steti statũ. ⁊ idem signt. Eiꝰ tamẽ cõposita eundẽ sensum. idẽ preteritũ et supinum cũ cõpositis a sto habent. Quedã etiã cõposita a sto statũ in supino habere legũtur (Nã forte olim hec ola aui et atũ habuere) vt constatum. obstatum. et prestatũ. Statius li. thebaidos. Que sic orsa prior spes ne obstatura pelasgis. Lucanus. Cõstatura fides superũ. Marcialis. Cõstatura fuit megalensis purpura centum. Liuius. Ursus inde/quonã modo prestaturus esset. ⁊c̃. Sed in itum potius approbat authorum vsus.

vt amaui amatũ. ciui citũ.

Vi mutes in tum: poto potum, tamen olim Vi.

Potatum, lauo dat lotum/lautum/atq; lauatum.

¶ Poto/as. olim potatũ/nũc potius potum. vsurpatur. Uirg. Huc ipsi potum venient per prata iuuenci. Luca. Poture te nile grues. Uirg. Et potũ pastas age Tityre. Terentius. Apud me potaturus est. Lauo triplex habet preteritum. lotũ/lautum/lauatum. Tacitus de germanis. Lauti cibũ capiunt. Teren. Tene ad symbolum venire vnctum/atq; lautũ e balneis. Horatius. Ast vbi me fessum sol acrior ire lauatum admonuit. Terentius in Eunucho. Abeũt lauatum. Ouidius. iij. fastoꝝ. Sacra lauaturas mane petebat aquas. Cicero ad Uarronẽ. ix. epistolarum. Faciam et lauatio parata sit. Lotum notissimum. ideo non eget testimonio. Inde lotio/lotor/et lotrix.

to be ware or shonne to wexe or growe.

Formabit caueo cautum, ac adoleuit adultum.

to fauor. to be wyse or to vnderstande.

Dat faueo fautum, donat sapio sapitumq;,

to fede. to loose. vt solutum.

Pasco dat pastum, soluo ui vertit in utum Vi.

to lappe or turne. to seke/or enquyre. a receyuer. inde questor.

Sic voluo, quæro quæsitum/dat quoq; quæstum.

vt cognoui cognitum. agnoui agnitum.

Oui conuertunt in itum/con & ad sata nosco

diuerse nosco.

vt ignosco ignoui ignotum. dignotum.

Agnotum legitur, dant cætera nata per otum

¶ Salustius in Iugur. Neq; inermes ex prelio viros quenq; ignoturũ. Nosco notũ habet. videtur olim habuisse noscitum. Unde noscitutus et frequentatiuũ noscito in vsu est. Et ignosco participium futuri temporis facit ignosciturus. teste Prisciano. Piso frugi li. ij. annali. Quocunq; deliquisset ignoscituru affirmabat. Fm regulam ignotum ⁊ ignoturus facit. Cicero in Cato. Ignoturum alteri quod patrem/alteri quod tutorem secutus est.

Dat serui sertum/seuiq; satum sero, nata Rui.

Dant sertum atq; situm con, ad, in, sed cætera sertum,

Sero.

Aſſero.
Conſero.
Inſero.

Sero is. idē qđ texo/ordino/vel adiūgo. dat ſerui & ſertū in ſupino. Ennius. Quā tanto ſtudio ſeruit. vnde ſertum/& ſertus participium. i. contextus. Lucanus. Accipiunt ſertas nardo florēte coronas. Sed ſero pro plāto aut ſemino/ aut genero dat ſeui et ſatū. vnde ſatus ꝑticipiū. i. generatus. & ſator genitor. Ouidi. meta. j. Quāq Iapeto ſatus. ¶ Compoſita a ſero. vt aſſero. cōſero. inſero. faciunt aliqñ inſertum/ aliqñ inſitum. Aſſero ꝓ prope ſero aut planto facit aſſeui aſſitum. Pro libero/defēdo/vel affirmo. aſſerui aſſertum. Conſero pro planto vel ſemino conſeui cōſitum. ꝓ pugno conſerui conſertum. Inſero pro ingero ſurculū ſiue germen in aliquā arborē facit inſeui inſitū. ꝓ immitto vel inſero/facit inſerui inſertum. Reliqua compoſita a ſero dant ſerui ſertum. vt exero exerui exertum. i. emitto/extendo. Diſſero. ediſſero. obſero. deſero: ſerui et ſertum duntaxat faciunt.

to reſite/to ſobbe as chyldre do. to bury.

Singultum ſingultio dat. ſepelire ſepultum.

to be ſolde. to clothe/or to araye.

Væneo dat venum necnon amicit dat amictum.

Singultus.
Singultio.

¶ Singultus eſt quotiēs ſpiritus vacās ab humore/in loco ſpiritui deputato retinetur: hic eni dū emittitur/nec poteſt erūpere: & diſtētionē inducit: que appellatur ſingultus. angł. the yoſke/or rattyll in the throte. Inde ſingultio ſingultū emitto. Statius. Semineces pueri trepidas in lumine vite. ſingultāt animas. eſt frequentatiuum a ſingultio ſingultiui. Cato dixit. Mortuus ſepelitus eſt. ꝓ ſepultus.

vt tacui tacitum.

vi diuiſū.

Quod dat ui vertes in itum: donat ſeco ſectum.
Et frico dat frictum. neco nectū. ſed mico nullum.

¶ Annotatio.

Lecta ſeco/frico/ſiue neco/ſono/ſic tono/in atum.

¶ Sunt lecta apud probos authores. vt in libri fronte diximus ſecatus. fricatus. tonatus. &c. licet rarius.

Dat doceo doctum. tentum format teneoq.

to bake. vt pinſitum/vel pinſum.

Pinſo dat piſtum. legitur per itum ſimul in ſum.

to be or ſtande open. to medle.

Paſſum dat pateo. formabit miſceo miſtum.

to iudge/or
eſt y mate. inde recenſum. vnde reſenſitū. pen. pđ.

Cenſeo dat cenſum. vetus & dat cenſit in itum.

Pinſo.
Pinſus.
Pinſurus.
Pinſor. Piſtor
Singultio.
Miſceo.
Miſtarius.

Cenſeo.
Cenſus.
Cenſum agere

¶ Pinſo facit frequentius piſtum. facit etiam pinſitū et pinſum. author eſt Niniuſ ta. Colu. li. ij. Panicū pinſitū et euolutū furfure. Idē pinſus dixit. vt notauit Sulpi. Diomedes quoq facit participia pinſus pinſurus. Unde pinſor pro piſtor. Uarro Nec pinſorem vllū noſſent niſi eū qui i piſtrino pinſeret farinā. Hinc pinſo & piſito. Uarro. Promēdo diem vt pinſet. Plau. Qui polentam pinſitāt. ¶ Miſceo miſtum facit per ſ/potius ꝗ in xtū per x/ſi doctis credimus. idem quod ꝯfundo & perturbo. Augu. Uera ergo ſimul inordinate permiſta. in vna diſputatione. vnde miſtarius, vas in quo aqua cōtinetur. vino miſcenda. Lucillius. Urceus aut gemina lōge miſtarius aula. Et miſcellanea libri ſunt (vt apud Gelliū) i quibus de rebus multū diuerſis tractatur. ¶ Cenſeo facit cenſum. vnde cēſus. us. ui. i. annuus redditus & quicquid fortunarū quis habet. Itē cenſus dr̄ eſtimatio rerum ac bonorū facta ſm quā tributa pendebātur. angł. (a taſke or taxacyon) Uñ cenſum agere. eſt recenſere hoī

minum facultates. Et censor magister morum. Et recenseo. vnde recensus/us/ui. i. recognitio populi per numeros. Sueto. in cesa. Recensum populi vicatim per dños insularũ egit. Recẽsitum nõ est a recẽseo. sed a verbo antiquo quarte recẽsio/is/ire qđ signt recensum agere. vt valla docet/et Placentinus. Et censio/is/ire. idem. Cice. pro archia. Cũ eodẽ questore fuisse in Asia p̃mis Julio et Crasso nullã ppl'i partem esse censitã. Claudius li. ij. in Eutropiũ. Presto recensitis euoluere secula fastis. hierony. in li. nũeri. Recensiti sunt a. xx. annis/oẽs qui poterant ad bella procedere. — Recenseo. Recensus. Recensio. Censio.

vt coercitũ a coercui. — exercitum ab exercui.

Arceo nata in itum, simplex olim dedit artum — ui.

vt arcitum.

Vel per itum. careo format cassum caritumq;

Arceo. es. idẽ qđ pello aut propulso facit arcui. licet quidã carere preterito somniẽt. Cice. in xl. Philippica. A progressu arcuit. Sil. li. j. Armauit clausos et portis arcuit hostem. nũc caret supino. habuit tamẽ olim arcitũ. vnde arctus/a/ũ. nomen. et arcto/as. frequentatiuũ. habuit etiã arcitũ vt ostendũt sua cõposita. coerceo coercitum. a in i/mutata. et exerceo exercitũ vnde exercitus. us. ui. nomẽ. i. militũ copia Exercitũ actus exercendi. Exercito frequentatiuum. — Arceo. Coerceo. Exerceo. Exercitus. Exercitiũ. Exercito.

to hede. — to aske or gyue conseyle.

Occulit occultum, consultum consulo donat.

to lepe.

Saltum dat salio quum salto significabit.

to lepe downe. — to lepe vpon.

vt desilio desultum. insilio insultum. to salte or powdre.

Nataq; dant sultum. pro condio sale salitum.

.f. supinum.

Sallo dat salsum. dat cum p/psallo q; nullum.

Salio/is. salui vel salij signs idẽ qđ salto vel ascendo. facit saltũ in supino. et idẽ salto/tas. frequentatiuũ. i. sepe salio siue tripudio. Eiusq; cõposita in sultũ faciunt. vt assilio assultum. et insilio insultũ. i. ad vel in aliquid salio. Salio aliqñ est p cõdio aliquid sale. et tunc facit salitũ contra Diomedẽ. Celsus li. ij. Pisces qui salẽ non patiuntur solidi ve saliuntur. Hiero in Lucã. Quod si sal euanuerit i quo salietur. Liuius andronicus. Saliturus isthec mittã salem Cornelius seuerus Ad quem saliti pomiliones afferebantur. Salu. apđ Diomedẽ. Reliqua cadauera salita. Sallo is. per duplex ll/tertie coniugationis est eiusdem significationis cum salio. pro cõdio sale. et facit salsum. Unde salsus sale conspersus. et salsus homo qui salib9 et scõmatis hoiem aspergere nouit. vt apud Horatiũ. Salsus homo contrarium insulsus. i. ineptus. Lucillius. Sallere murenas mercem in frigidaria ferre. Salustius. Parte consumpta. reliqua cadauerũ ad diuturnitatẽ vsus sallerent. Ueteres etiã per secundam salleo cũ ll/dubitati flexerunt. Fabianus apud Diomedem. Cum caro sallet/diuturnior est. id est cum sallitur. — Salio. Salto. Assilio. Insilio. Sallo. Salsus.

Altum sic alitum dat alo, format colo cultum. — Lui.

Impono impostum fallo, secus impositum dat. — Sui:

Raptum formabit rapio. sua nataq; reptum. — Pui.

Impono pro fallo facit impostũ. vnde impostor q alios verbis pollicentib9 decipit. vel qui supponẽdo malas merces/alios fallit. Inde impostura deceptio p fraudem. Impono in alijs significationibus facit impositã. vt pono cũ suis cõpositis. Et licet — Impono. Impostura.

Uirgilius dicat. cōposti a pace quiescit. ⁊ alibi. manet alta mente repostum. hec per syncopam metri causa profert.

vt acuo acui acutum. pluo pluui plutum. imbui imbutum.

Semper ui quod uo format mutabis in utum.

Vi ab uo. Dat ruo sed ruitum, tantum sua nata rutum dant.

Argutum dices / legitur tamen arguiturus.

Argutus. ¶ Plautus in Pseu. Argut⁹ facinorũ malorũ. Salu. li. histo. falsum filiũ arguituri. Priscianus tamē dicit. Quedā verba i utũ supinũ formant. quorũ participia futuri terminãt in iturus: ⁊ verbalia in itio. vt argutũ arguiturus / tutum tuitur⁹ tuitio. sputum sputurus. plutum pluiturus. Niniuita tamen censet esse ex supino antiquo arguitum. Ruo ruitum facit. Luca. in. iiij. Ruitura que semper stat moles. Et⁹ composita in rutũ tantũmodo faciunt. Oui. li. epl'ar. Obrutus isanis esset adulter

Ruo. aquis. Luca. Ossa tulit magni que nondum subruta fluctu.

to encr case. to drawe. to sethe / or rype. to ordre or buylde.
vt auxi auctũ. traxi tractũ. coxi coctum. struxi structum.

Ex xi ctum facies semper cum c præeunte.

vt pecto pexi vel xui pexũ. nexo nexui nexum.

Xi ex go / ho / quo / uo / cto. Ex xi siue xui quod cto / xo / dat: facies xum.

to shere / or repe corne. to flowe.

Sed meto dat messum, formabit vel fluo fluxum.

¶ Niniuita dicit (sed sine authore (hec verba mulgeo et mulceo habere xi in preterito: quũ tñ si in preterito habere cōperiuntur. Priscianus (quo nescio fultus testimonio) asserit mulgeo ſm quosdā habere mulxi. ad distinctionē mulceo mulsi. Quũ

Mulsum. apud probos authores tam mulceo ꝙ mulgeo mulsi in preterito / et mulsum: aliqñ

Mulctum. etiam mulctum in supino faciũt. Uirg. i geor. Qđ surgente die mulsere horisq diurnis. nocte premunt. Teren. in phor. Emulsi argento senem. Hiero. Et sermone cōposito aures populi mulserũt. Cice. in ꝯtētione Metelli. Permulsa atq recreata. Uarro in saty. Capite permulso. Salu. Deinde lenita ira postera die liberalibus ꝟbis permulctissunt. Gelli. li. j. Nihil adeo in congrediendis hostibus / atq in principijs preliorũ ad salutem virtutemq aptius rati / ꝙ si permulcti sonis mitiorib⁹ nō immodice ferocitent. Et licet sugeo et sugo ſm authores careant supinis. Augustin⁹ tamen dicit. Multi precones precinerunt adhuc nasciturũ de virgine Maria futu-

Sugiturus. rum infantem ⁊ sugiturum lac. quũ potius sucturus a sugo diceret.

vt cingo cinxi cinctum.

N xi cum præeat. n præ ctum iunge supinis

a finxi. a minxi. a pinxi. a rinxi. a strinxi.

Ni fictum / mictum / pictum / rictum / quoq; strictum.

¶ Quoties n / ante xi preteritũ habeat idē n / in supino retinet. vt cinxi cinctũ. tinxi tinctum. punxi punctũ. iunxi iunctũ. vinxi vinctum. strinxi strinctum. cũ cōpositis restinctum. extinctũ. instinctũ. sanxi sanctũ. emunxi emunctũ. planxi planctũ. vnxi vnctũ. linxi linctum. quod rari⁹ est. Tolluntur inde fictum a finxi. mictũ a minxi. pictũ a pinxi. strictũ a strinxi. rictũ a rinxi. vnde rictus illa pars faciei i qua rictio ⁊ hiatus maxime apparet. anglice (the compasse of the mouthe) A ringo / gis. siue ringor (quod vsitatius est) anglice. to gren as a dogge / or gnarre. Strictum a stringo strinxi. idem quod premo / vel arcto. Plynius. Apprehensam manum stringit. Item percutio. Uirgilius. x. Atq animum patrie strinxit pietatis imago. Etiam ensem nudare. Idem. xi. Strictum rotat acer. Lucagus ensem. Inde strictus ensis. anglice (a

taked swerde).

De iis verbis quæ præteritis carent.

borowethe.
Præterito ista carent/alijs vel mutuo sumunt.
to sauer to be to tourne
as mcet. to couet. wolde. downe. shyne/or to excell.
Nideo/glisco/furo/vergo/cum polleo/fio.
to doubte. to stryke. .i.sto.
Ambigo/cum ferio/iungas sum/sistoq; neutrum
to lyght as a byrde. to take vp. to ete. to melte. to remembre.
Sido/ fero/tollo/vescor/liquor/reminiscor
to heale. .s.passiua.vt timeor.metuor.
Et medeor, quorũq; carent actiua supinis.

Calepinus dicit nideo habere nidui.sed nullo testimonio. Glisco olim glisci habuit. Furo/is.insaniui ab insanio. Vergo olim versi:sed nũc nõ est in vsu.neq; quod Diomedes dicit verxi.authore Niniuita. Polleo nullũ habet. Fio factus sum.a sũ et factus participio. Ambigo prius caret.licet oliqui sine testionio dicãt ambegi. Ferio a percutio percussi. Sũ a verbo antiquo fuo/is.fui. Siste pro sto neutrũ mutuatur a sto steti & statũ. Sido a sedeo sedi. Fero a verbo ãtiquo tulo/is.tuli. Tollo a suo cõposito sustollo antiquo sustuli. Uescor a pascor past⁹ sum fm quosdã. sed potius caret. Liquor a liquesio liquefactus sum. Reminiscor recordatus sum a recordor. Medeor a medicor medicatus sum. Carẽt preterito etiã ea passiua quorũ actiua supinis carent.vt timeor metuor poscor linquor simplex fugor.&c.

De actiuis quæ supinis carent.

Hæc quæ præteritis caruere/carento supinis.
to fere. to sowke.to deceyue. to forsake.to go to se.
Et timeo fugo caluo cum respuo viso
to compell. to aske. to drede. to lycke idem.
Vrgeo sic posco metuo lambo quoq; lingo
to scratche. to scrape. to lerne.
Con & dispesco/scabo sic scalpo quoq; disco
to greue. to forsake. to loke or se.to leue. to kepe of or fro.
Ango cum renuo.sic cerno linquo vel arcet
cerno/linquo/& arceo.vt excretũ.relictum.coercitum.
Quorum nata trium formabunt rite supina.

Compesco. cohibeo. Dispesco.diuido.

De neutris quæ supinis carent.

to bren or to be hote. to grasshe. to shyne.to be hote.to farte.
Aestuo cum stridet/sic luceo ferueo pedo.
to nodde with the heed. to wynke vpon. to agre. to lyue.
Et conquinisco conniueo congruo dego
to be colde. to rowte. to clenesse. to be acolde.to swell.to grasshe.
Algeo sterto luo cluo frigeo turgeo strido
to heng ouer.to syng.to quake.to drede.to rũne as an asse. to be fall.
Ingruo psallo tremo paueo rudo fulgeo liuet.
to clymbe. to denye. to shyne.to go aboute.
Scando refello mico satago nolo volo malo.

Hiero.eccli.iij. In medio ign[illegible] nõ sum estuat⁹ Suppedito (to fyste) Cluo antiquũ/splẽdeo vel pugno.

to spyt. vt decido.concido.incido.
Pango cano signans spuo iungas ijs cado nata.
vt occasum. recasum.
Occido cum recido donant veluti cado casum.

¶De neutris quæ in ui pretereunt.

Nulla supina dabunt per ui, si neutra, secundæ,

Ni valeo noceo placeo careo doleoq;.

Paret olet taceo pateo lateo caleoq;

Atq; licet mereo.
¶Hec carent supinis.madeo.studeo.sorbeo.candeo.splendeo.

¶De verbis optatiuis & continuatiuis.

desyderatiua. .i.continuatiua.
Optatiua carent sic continuata supinis.
to longe for maryage. to trauell/or laboure of chylde.
nubere desidero. parere desyderat. to be hungred.
Nupturio dat itum sic parturit/esurioq;.

¶De passiuorum deponentium & communium præteritis & supinis.

Præterita vocis passiuæ verba reposcuut

Ex sum/preterito & proprio de participante.
¶Uerba passiue vocis/siue deponẽtia/siue cõmunia faciunt preteritum per circu locutionem. ab hoc verbo sum vel fui. et participio preteriti temporis. vt solor sola tus sum vel fui.

verbum in or.
Or capit actiui ficta de voce supinum
to ioye/or to be gladde.
Vt lætor læto, lætatum ducitur inde.

Tolle ratum/fassum/tutum/tuitum/atq; misertum/
to trowe. to knowlege. or to loke. to defende/ idem. to haue mercy.
Ex reor & fateor/tuor & tueor/misereri.
Tueor. ¶Tueor secunde p defendo dat tutum. Unde tutor aris et sepius tuitus/q̃ tutus
Tutor. Tutus enim potiꝰ est nomen. vt tuta arx. Quinti. in de. Tuitus sum adolescẽtis mi serrimi causam. Inde tuitio verbale. Tutor est tertie idẽ q̃d video cum cõpositis

Intuor. contuor. obtuor (que antiqua videntur) facit tuitum. Et si quando tuitu mutuatur a tueor.

to go. to vse with profet or pleasure.

Dat gradior gressum, fruor & fructum fruitumq;.

to vse famylyar or boolde vpon. vt tradit Niniuita. to feyne or lyte.

Est fretus nomen: commentũ a con(q;)miniscor.

to auenge. to obteyne or get.

Vltum ex vlciscor, formatq; adipiscor adeptus.

to forget. wery. antiquũ .i. defetiscor in vsu.

Oblitum obliuiscor habet, fessumq; fatiscor.

to mesure or met. to cõplayne. mete. antiquum est.

Metior & mensum. questũ queror. aptum & apiscor,

to make or ryse fro slepe. I go aboute/ or laboure.

Experrectum expergiscor. nixum quoq; nitor.

to go/or iourney/or laboure by the waye.

Vel nisum. proficiscor habet simul atq; profectum.

Hierony. I Esaia. Et telã quã orditus est. Virg. Inde toro pr̃ eneas sic orsus. &c.

Ordior orditum pro texo, pro loquor orsum.

to proue/or taste. to folowe. locutũ. secutum.

Expertum experior. loquor/vt sequor exit in utum.

to get or obteyne. to make a cõuenaunt.

Nanciscor nactum format. pactumq; paciscor.

to vse. to slyppe. to clyppe. amplexum. vt amplector. idem. cõplexum. complector.

Vsum vtor. lapsum labor. plector sata plexum.

to dye.

Mortuus a morior formabitur & moriturus.

to ryse or sprynge.

Ortus dans orior deducitur hinc oriturus.

TELOS.

¶ LIBER SEXTVS DE VERBORVM FORMIS, de defectiuis & anomalis, confusis, syncopatis, & apocopatis.

Grāmatices Roberti VVhitintoni L. liber sextus.

Ctuplices formas verborū discito / quarum

Perfectum dicas / quod non aliunde creatur

Octo sunt forme verborum. videlicet forma perfecta. frequentatiua. effectiua siue continuatiua. desyderatiua. motiua. imitatiua. diminutiua. et apparitiua.

Frequentatiua siue iteratiua.

.i. frequēter rogo.

.i. primitiui. vt rogito aduerbio. .i. verbū frequentatiuū.

Primiti sensum / signat cum sępe frequentans.

vt clamatū clamito / as. vt nexu nexo / as. a cursu curso.

Atum commutes in ito. sed ab u / faciunt o /

a dormitu

dormito. a tueor tutu tutor tutaris. qd est tertie. cōiugationis.

Cætera verba / vel or, sunt (ni neto) omnia primæ.

Frequentatiuū siue iteratiuū verbū est qd sui pmitiui sēsum cū hoc aduerbio sepe vel frequenter sigt. vt salto frequēter salio. Et formant dupliciter in verbis prime cōiugationis. a priore supino / atū in ito penultima breui mutādo. vt a vocatu vocito. In ceteris verbis a posteriori supino. mutādo u / in o. vt a cursu curso / as. vel si sint passiue vocis mutando u / i or. vt a tueor tutu. tutor aris. Et oīa frequētatiua sunt prime cōiugationis. nisi neto a neo / qd est tertie. apd Statiū (teste Calderino) in pino syl. Netite nemo modū trāsmissi cōputet eui. Et desinūt: vel in to / vt capto. vel in so / vt curso. vel in xo / vt nexo. vel passiue in or / vt tutor. in xor / vt āplexor / i sor / vt versor. vel in ito / vt lectito. vel in itor / vt vsitor.

Neto.

Annotatio de ijs quæ formā frequentatiuā duplicant.

vt risito. vt vsitor. .i. frquētatiuū.

Formam in ito vel itor duplicat quandoq; frequentās.

frequentatiuū.

Accidit hoc quoties / crebro prius haud sit in vsu.

Annotare debes / ex frequentatiuis parū aut canoris / aut vsitatis: sepe fieri alia frequētatiua. Ut a supino lectu fit lecto: qd raro reperitur. vnde lectito qd vsitatius est. itidem ab ijs vix repertis facto. luso. viso. acto. viso. scripto. sesso. &c. vtimur factito. lusito. visito. actito. vsito. scriptito. sessito. cū ceteris. Item ab vtor nō vsor: sed vsitor.

Alia annotatio.

Diminuit sensum primi quandoq; frequentans.

to nappe.

Vt dormito / parū quod signat dormio sæpe.

Dormito. Scriptito.

Frequētatiuū aliqñ sigt diminutionē. vt dormito / parū dormio et nō profunde / sed per interualla. & id frequenter contingere potest: sed semper paululum. Et scriptito. est non totam rem scribere / sed interposito spacio: & partes diuersis tēporibus scribere. Cicero libro. vij. ad Atticū. Et hec & si quid aliud ad me scribas velim: vel

potius scriptites. Quanq̄ aliquando scriptito p̄ scribo simplici ponatur.

¶ Alia annotatio de ijs quæ cōtra hāc legem formant frequentatiuum.

Hanc contra legem sed cuncta sequentia fiunt,

to swym · to reuolne
to reuolue. aboue. · or thyke. · to powre.

Hæc agito fluito / sic cogito fundito iungas.

to knowe. · to drede. · to swym. to get hardly. · to fede.

Noscito cum pauito nato quærito pascito / sub de

to besykke. · to note or merke.

Aegroto ex egro. nota quod format noto, quæso

to praye instantly. · to enquyre. · idem.

Quæsito / scitor scio / sciscitor a quoq; scisco.

to persue. · to chatte or Jangle.

A sequor & sector, loquor educit loquitorq;

¶ Quedam verba abusiue formant frequentatiuū: vt ago agis agito. hinc exagito subagito ⁊ coagito. Uirg. Ipse dies agitat festos. Plynius. Omnes pisces cū extincti sunt / fluitant. i. supernatant. ¶ Quesito pen. pd. a queso / nō aūt a quero. ¶ Fundito / as. a fundo / is. Plau. i amphi. Cum cruciatu tuo isthec hodie verna verba fūditas. ¶ Cogito a cogo. i. rem frequenter ad memoriam duco ⁊ cogo. ¶ Noscito a nosco. Plautus in Cistella. Nunc vestigia si qua sunt noscitabo. ¶ Pauito a paueo Uirg. ij. Prosequitur pauitans / ⁊ ficto pectore fak. ¶ Nato / as ano / nas peñ. breui. Persi. hoc natat in libris. huic annato. innato. enato. peñ. bre. Querito peñ. breui a quero questū. sig̃t instanter et vix quero. Teren. Lana et tela victum queritans. ¶ Pascito a pasco. pro pasco as. Uarro. Nūc feras que i syluestribus locis pascitāt Egroto ex egro nole sig̃t sepe eger fio / siue varia valitudine afficior. ¶ Noto / as. po re breui. pro consydero. signo. taxo. ⁊ potius a nota ducitur q̄ȝ a notu. Inde annoto. denoto. peñ. breui ¶ Quesito peñ. longa a queso / non a queo latini affirmant. Scitor peñ. lōga a scio. i. interrogo ⁊ inuestigo / que secretiora sunt. Uirgi. Suspēsi. Eurypilū scitatum oracula phebi Mittim⁹. ¶ Scisitor peñ. bre. a scisco. i. scitor ⁊ magis in vsu q̄ȝ scitor. Teren. Quicq̄d est libet hinc scisitari. Sector / aris. pro secutor. a sequor. i. sepius ⁊ quasi continue sequor. inde insector aris. vehemēter sequor. insequor vel persequor. Teren: Sectari iussi si potis est. ¶ Loquitor a loquor Gelli. li. j. Supra modum loquitans conturbat.

Quesito. Cogito. Noscito. Pauito. Nato. Querito. Pascito. Egroto. Noto. Quesito. Sciscitor. Sector.

¶ Annotatiuncula de vsu frequentatiuorum.

¶ In frequentatiuis cudendis simus parci / vixq̄ȝ alijs q̄ȝ iuētis vtemur. nisi forsan in amplo opere. fastidiūt ei eruditi et latini hm̄oi frequētatiua: legito / frāgito / tāgito / pāgito / vocito / calcitro / castigito / riso / valito. ⁊ similia. qr authoritate nō probantur. Itaq̄ȝ hec de frequentatiuis precepta non sunt liberi⁹ vsitāda. nisi que authorū splendescūt vsu. qualia sunt apud Gel. hec et multo plura. Appellito. accessito. aduentito. portito. risito. ito. defensito. hesito. victito. solito. defenso. ventito. obseruito. surrectito. vectito. responsitor. malitor. diuersitor. ⁊c̄. Annotatione non indigna.

¶ Alia annotatio de ijs quę significatione frequentatiua deficiunt.

to endyte ony. wrytynge.
to come to.

Aduento accedo / scribenti prælego / dicto,

ocometo. to endyte a wrytynge.
vt aduētito/as. dictito/as.

Hæc in ito potius formantur quando frequentant

I couet to sell.

Cum sensu patris cupio/dant vendito capto.

Advento. Dicto. ¶ Quedam sunt que a sigtione frequentatiua deficiunt. vt aduento nō est frequēter venio sed accedo. ¶ Dicto nō est sepe dico/sed ꝓlego vt alius scribat. ⁊ suggero vt ratio dictat Boetius. Ecce mihi lacere dictant scribēda camene. Sed qꝛ dictās sepe idem dictat ⁊ iterat/ne notarius inepte scribat. dicto recte frequentatiuū dr. Adventito. Dictito. Capto. Vendito. Usitatius tamē hec duo cū sunt frequētatiua/in ito potius formantur. vt aduēt ito. dictito. Preterea capto non est frequenter capio/sed capere cupio. Martialis. Dū me captares mittebas munera nobis. ¶ Vendito nō frequēter vendo/sed cupio vēdere. vel sedeo ad vendendum. vt hic venditat libros.

Effectiua siue continuatiua.

Est effectiuum verbum vel continuatum.

Quod fio atq; sui primiti mobile signat.

.i. declinationis.

Neutris quod proprie flexus formato secundi

vt vileo viles vilesco. i. vilis fio.

Co cum persona præsentis iunge secunda

vt labasco. i. labo vel cado.

Improprie ex alijs verbis. at nomina quedam.

vt herba herbesco.

Finalem mutant vocalem semper in esco.

¶ Annotatio.

Ista sed hinc demas primitiue speciei

Hisco/compesco/dispesco/suesco/quiesco/

Cum conquinisco/rescisco/fathisco/fatisco.

Tepesco. Presentisco. Pisco. Fathisco. Fatisco. ¶ Effectiuū siue continuatiuū verbū est qđ sensum sui ꝓmitiui: sed adiectiui/⁊ non verbi. cū hoc verbo fio sigt. vt calesco. i. calidus fio. dr etiam cōtinuatiuū qđ cōtinuum incrementū passionis innate sigt. ⁊ a Valla augmentatiuū appellatur. ⁊ ꝓprie tantū fit a neutris secunde cōiugationis/addēdo persone ꝑsentis indicatiui singularis nūeri syllabam co. vt tepeo tepes tepesco. i. in horas/ vel magis ac magis tepidus fio. sic albesco nigresco madesco. Quedā ab alijs verbis ꝙ neutris (improprie tamen) formantur. nō dicēda effectiua: sed ijs similia. Licet a quibusdā sic nūcupētur. vt presentisco. i. presentio. cōcupisco. i. cupio. pertimesco. i. pertimeo. edormisco. i. edormio. prescisco. i. prescio. sic ⁊ rescisco. cōpesco. dispesco. suesco. quiesco. conquinisco. hisco quod signat proprie oscito. Item os ad loquēdū aperire. Plau. Ne hiscere quidem audeo. Item patefieri. Ouid. hisceret namq; tibi terra neganda foret. hinc dehisco. Virg. Que satis ima dehiscat terra mihi. Fathisco cum aspiratiōe. i. abūdāter aperior. Ambrosius li. hexa. Plerūq; terra meridiane plage torretur ardorib⁹ atq; estu soluta fathiscit. Fatisco sine aspiratiōe. i. deficio/aut fatigor. Statius. Brachia iāpridem cyclopū operosa fatiscunt. Formātur etiam a nobis finalem vocalē mutādo i esco. vt iuuenesco. i. iuuenis fio. senesco. i. senex fio. herbesco. id

est herbosus fio. dumesco. i. dumosus fio. sic sylvesco/frondesco/floresco. &c. Repuerasco herbesco. tamen contra hanc regulam formatur. i rursus puer fio. Veterasco. i. vetustesco. hoc est vetus fio. Inveterasco valde in consuetudinem venio. Nigidius tamen sic distinguit. Vetustescunt que vetustate deteriora fiunt. veterascunt que meliora fiunt. Et quamquam hec interim confundantur: tamen venuste aliquando servabitur. Politianus in prefatione miscella. Si modo hec ipsa non vetustescere adhuc. sed veterascere de integro possint. Integrasco. i. integer fio. Teren. hoc malum integrascit. Repuerasco. Veterasco. Inveterasco.

¶ Desyderativa forma.

vt esurio desydero esse vel comedere. .i. primitivi.

Verbum quod signat desydero/cum sibi patris

vt edo es esum esu esurio.

Infinitivo, de posteriore supino

esurivi.

Fit/rio coniuncta, quarti semper quoque flexus.

esurio/parturio/nupturio. superius dicta.

Præteritisque carent præter tria sicque supinis,

Excipias scaturit scateo pro simplice sumptum.

¶ Desyderativum verbum est quod a Prisciano meditativum vocatur/& terminatur in rio. vt esurio/nupturio & parturio. Et per infinitivum sui primitivi/& verbum cupio explanatur. estque coniugationis quarte/sine preteritis & supinis. vt in quarta coniugatione ostensum est. vt esurio. i. cupio esse vel comedere. Nec vllo modo meditativa vocari possunt. Scaturio excipitur/quod licet sit in voce desyderativum/in significatione pro primitivo scateo. quod idem quod emano/erumpo/ebullio significat. Hiero. In sepulchro eius non nisi manna inveniri: quod et scaturire cernitur. A maturio autem lecturio dicturio cum amasco et legisco/quibus placent relinquimus. Ipsa quidem ceteraque eiusmodi nisi apud authores probatos inveniantur. non in gregem desyderativorum et effectivorum ascribenda censemus. Esurio. Scaturio.

¶ Motiva.

Motivum verbum quod signat eo atque gerundum/

Primiti/iuncta ad, sic fit. mutatur in esso/

Is. de persona præsentis rite secunda

Hinc deme accerso viso arcesso atque lacesso.

¶ Verbum motivum quod in so terminatum per gerundium sui primitivi/cum prepositione ad/& verbum eo/is. aut sinonymum explicatur. Estque coniugationis tertie/& formatur a secunda persona presentis indicativi. is syllaba mutata in esso. vt a capio capis capesso. i. eo ad capiendum. Facesso. i. eo ad faciendum. Demuntur hec que hanc formam non sequuntur. accerso et arcesso eiusdem significationis. pro eo ad vocandum. Teren. Obstetricem accesso. Fit autem accerso ab accio/is/ivi. Arcesso ab arcio quod idem est. cum apud antiquos (vt Priscianus inquit) ar/pro ad poni consueverit. vt arvenas/arvolare dicentes. pro advenas/advolare. Unde ostenditur recte arcesso dici ab arcio/quod nos accio dicimus. apud Virg. tamen li. iiij. geor. pro attraho ponitur. Hinc pecudes armenta viros genus omne ferarum. Quemque sibi tenuis nascentum arcessere vitas. Quamquam & arcesso ab arcio pro accuso secundum quosdam esse possit. Salustius in iugur. Quo facilius iudicio regis Stauri/& reliquorum: quos pecunie capte arcessebant: delicta patefierent. Similiter vi= Capesso. Facesso. Accerso. Arcesso.

so/is. a video/es. i. eo ad videndū. Teren. in echyra. Nō visam vxorē Pamphili cū
in proximo sit egra. Idem in An. Id viso. tune ea in illi insaniant? Ponitur etiam p
videre. idem in Phor. Uultis ne eamus visere. inde reuiso. prouiso. inuiso. et visito
frequen. Et lacesso/is. a lacero i. eo. ad lacerādū vel prouoco. Salu. Pridie legiōes
Lacesso. in monte positas lacessiuit. Uirg. Efficiam post hac ne quē q̄ voce lacessas.

Imitatiua.

Est imitatiuum/quod signat patrem imitari

I/patris iungas zo/vel so. quædam & in or dant.

Uerbū imitatiuū est qd̄ signat patrem imitor/ et imitationē sui primitiui sig̃t. vt
Patrisso. patrizo vel patrisso. paternos mores imitor. Teren. in Adelphis. Lando te tesi-
Matrisso. pho patrizas. abi/te virū iudico. Matrisso/as. matrē imitor. Uulpisso vel vulpizo.
Uulpisso. vulpinas fraudes imitor. Atticisso. attice loquor. Plau. Nō atticissat/sed sicilissat.
Atticisso. Grecisso/as grecos imitor. Et formatur a primo casu p̄mitiui in i/ adiuncto zo vel
Grecisso. sso. vt a patri patrizo vel patrisso. Quedā formantur in or. vt philozophor/pharis.
Philosophor. philosophos imitor. et poetor/aris. i. in poetica exerceo siue poetā ago. Enni9. Nū q̄
Poetor. poetor/nisi podager.

Diminutiua.

to syppe. to chat.
vt sorbeo/es. sorbillo. garrio/is. garrullo.

Diminuens, is, & es, in ulo mutat/vel in illo.

Præsenti patris: sensum patris minuitq;.

to rebuke. to deceyue.

Est primi flexus deme hinc suggillo cauillo

to go assaute. to tyde. to syppe.

Et catulo quarti/tituloq; titillo pitisso.

Diminutiuū verbū est/quod in ulo vel i illo finitū. sui primitiui diminutionē im
Sorbillo. portat. vt sorbillo/as. parū sorbeo. Et formatur a scd̄a persona presentis indicati-
Garrulo. ui. mutādo is/vel es in ulo. vel in illo. et est prime declinationis. vt a garrio/is. gar
Suggillo. rulo/as. i. parū garrio. Teren. in adel. Et cyathos sorbillās paulatim hunc produ-
cam diem. Ab hac forma excipiūtur hec suggillo/as. qd̄ licet a sugendo ducatur. si-
gnat tamē ex pcussu carnem maculo: q̄ succus/hoc est liuor deducatur. Inde suggil-
latus. i. pcussione maculat9 aut liuore. Plynius li. xxvij. Caseus recēs cū melle sug-
gillato emēdat. Interdū suggillare est deridere. detrahere. accusare. reprehēdere.
Liuius. Legati grauiter ferētes se suggillatos esse. Hiero. i prefatione pentatheu-
ci. Qui me asserūt in. lxx. interpretū suggillatione noua p veterib9 cudere: nō dāno
&c. Cauillo/as. et cauillor/aris/depo. quan q̄ a caluo/is dicatur. sig̃t tamē fallacia
Cauillo. aut dolo vtor. Cauillationē Cice. de ora. li. ij. accipit p generali quodā facetiarum
Cauillatio. genere. tan q̄ scommate faceto et cauillo dicaculo/vbi inquit. Duo sunt facetiarum
genera. Alterum equaliter in omni sermone fusum. Alterū peracutū et breue. Su-
perior cauillatio: altera dicacitas nominata est. Catulo/is/ire. est gestire/ et coitū
Catulo. maris appetere. Plautus. Quin meam vxorē vidi catulientē. Titulo/as. est titulū
Titulo. impono. Hiero. in plo. super psal. Sciendum est c. l. psalmos Dauid cec. nisse/ q̄uis
aliorum nominibus titulentur. Titillo/as. est per blandimēta ingero. prouoco. cō-
Titillo. moueo. vt fit/cū quis carnis pruritū sentit. Lactan. li. vj. his blādimētis/ et uanita
Pitisso. tibus titillat animas. Item pitisso/as qd̄ sig̃tione diminutiuū est: sed nō voce et sig̃t
parum gusto. Teren. Pitissando modo mihi quid vini assumpsit.

Apparitiua.

Apparere notans/cum vocali præeunte.

vt albeo/es. albico/cas.

S/in ico vertit præsenti tempore patris.

.i. albeo manifeste vel aperte.

Est primi flexus/patris actum signat aperte.

¶Apparitiuũ verbũ est/qđ i ico terminatũ sui primitiui actũ manifeste sigt. & formatur a scđa persona presentis tp̃is indicatiui. s/lr̃a cum vocali preeũte. mutatis in ico. vt albeo/es. albico/cas. i. manifeste albeo. Fodio/fodis. fodico/as. i. manifeste fodio. Uellico. aperte vello. Nutrico. nutrio cum ceteris.

Albico. Fodico. Uellico. Nutrico.

¶De formatione participiorũ.

De participijs p̃ntis in ens & in ans.

Participans præsens/de imperfecto bene formes

vt amabam amans. docebam docens. loquebar loquens.

Preterito, si bam/vel bar mutaris in ns.

¶Exceptio.

qđ facit ambiens/entis.

Hinc tamen excipies (dempto ambio) eo queo nata

vt adibam adiens adeuntis. adeundi/do/dũ. inquiens/euntis/eundi/do/dũ.

Que per iens/genitum per euntis, eundo gerundũ

Donant. & præsens/absens de absum, quoq; presum.

¶De participijs præteriti temporis/& prioris futuri.

temporis.

Præteriti/sic participans formato/supino

vt a doctu doctus. a doctu docturus.

V si coniũgas/rus participansq; futuri.

¶Exceptio.

a morior quod moritum in supino. ab or/or qđ ortum facit.

Mortuus hinc tollas moriturus sic oriturus

a fuo futũ antiquo. verba que faciũt utum sm̃ quosdam.

Fio futurus. & ex utum quædam per iturus,

Sic nosco ignosco/tamen ignoturus habetur.

¶Priscian⁹ docet quedã esse verba in utũ supina formãtia: quorũ participia futuri formãt per iturus/& verbalia in itio. vt argutũ arguiturus. tutũ tuiturus. sputũ spuiturus. plutũ pluiturus. Salu. in histo. Quos aduersum multi ex Bythinia volentes occurrere/falsum filiũ arguituri. Sed tuiturus videtur potius a tuitũ/quod aliquãdo a tueor ducitur. Similiter nosco facit nosciturus. sed (vt Niniuita censet) a noscitũ antiquo supino. Itidẽ ignosco sm̃ Pisonẽ frugi li. ij. anna. ignosciturus. vbi dicit. Quocũq; deliquisset/ignoscuturũ affirmabat. habetur & ignoturus sm̃ regulam Cice. in Cato. maio. Ignoturũ alteri quod patrẽ/alteri qđ tutorem secutus est. Cato li. v. orige. Quod eorũ nemo mihi ignoturus est.

Arguiturus. Tuiturus. Nosciturus. Ignosciturus.

¶De participijs posterioris futuri in dus.

In dus participans formes ex participante,

Præte, & supina verboꝝ.

vt amantis. amandus

Præsentis. geniti si tis mutaueris in dus.

¶ Formatio verbaliũ nominũ in or, us, io, ura, & trix.

Ex u/conficies in posteriore supino
Verbale or/simul us/vel io: iungatur & ura.
Ex to trix formes, tamen ex sor rarius exit.

Cultor. Cultus. Accessus. Luxus. Accessio. Connexio. Cultura. Cultrix. tõstrix. assistrix. Possestrix.

¶ Verbalia i or/us/io/ura/ꝛ trix. formantur a posteriore supino. hec lr̃a u/ mutata i or. vt cultor. defensor. In us. vt cultus. i. ornatus accessus. i. aditus. luxus. i. libido In io. vt lectio. accessio. i. icremẽtũ. cõnexio. i. vnio siue colligatio In ura. vt cultura. i. ornamẽtũ/aliqñ terre aratio. cũ agri syllaba iũcta. vt agricultura. In trix ṽo formãtur a ṽbalibus i tor/ versa i trix. vt a cultor cultrix. victor victrix. Pauciora sunt verbalia i trix a verbalibus in sor. sed sunt pleraq; in sor (vt diximus in de generib⁹) cõis duoꝝ. legũtur tamen apud probos. tonstrix. assistrix ꝛ possestrix.

¶ Exceptio.

Quod dat itum vel ctum cum c, verbũ quoq; primæ
Atio verbali. sic participante futuri
Aturus præbet. demas seco sectio formans
Atq; secatio quod rarũ est, hinc cõsule Vallam,
Dant in itor vel itus. legitur sed raro domator.

Sonatio. Sonaturus. Sectio. secatio Domitor. Cubitor. domit⁹. cubit⁹.

¶ Verba pͥme cõiugatiõis q̃ itũ vel ctũ cũ c/in supino faciũt verbale in atio potius q̃ in itio. ꝛ participiũ prioris futuri in aturus potius q̃ in iturus. vt sonatio sonaturus. plicatio plicaturus. ꝛc̃. Demas hinc sectio a seco/qđ aliqñ (licet rarius) secaturus. plicatio plicaturus. ꝛc̃. Demas hinc sectio a seco/qđ aliqñ) licet rarius) secatio format autor est Ualla. Formãt verbalia poti⁹ in itor ꝛ itus/ q̃ in ator ꝛ atus. vt domitor/cubitor/domitus/cubitus. Tibullus solus dixit li. iiij. Te duce nõ alias cõuersus terga domator. Colu. li. vij. Cubitorẽ bouẽ appellat q̃ sepe discũbit ex pulcaci cõtumacia. Hiero li. can. Cũ rex esset in accubitu suo. Ply. tñ. dt. Incubatu oia tonuerit. oia pemit. Idẽ. Domitura boũ. Ouid. de tristib⁹. Qui modo de tetrico referas domitore chimere. Sunt qui dicunt hec verba olim fuisse tertie. et ideo in itor ꝛ itio ꝛ iturus licet rarius) reperiuntur.

¶ Annotatio de imperatiui modi formatione in qua sæpius oberrare solent grã-matistæ.

¶ Ama/doce/audi. ab amas/doces/audis. ablata s. lr̃a. Lege a legis. ablata s/litera. ꝛ i/in e/versa. Dicim⁹ tñ fac. duc. fer. ꝛc̃. vt patebit. In tertia psona pͥsentis imperatiui amet ab amo. o versa in et legat a lego/o versa i at. doceat/audiat ab doceo/audio. o ṽsa i at. Prima pl̃alis a tertia singulari/t littera versa i mus. vt amemus/doceamus/legam⁹/audiam⁹/q̃ etiã sunt voces futuri optatiui. Tertia pl̃alis a tertia singulari n. lr̃a ante t/iterposita. vt ament/doceant/legãt/audiant. Secunda pl̃alis a secũda singulari/addita te. vt amate/docete/audite. Legite tamẽ a lege. e/in i versa. Prima ꝛ tertia futuri a scđa present. s impatiui. addita to syllaba. vt amato/doceto/audito legito tamẽ a lege/e in i versa. Scđa pl̃alis a scđa singulari/ addita te syllaba. vt amatote/docetote/legitote/auditote. Tertia pl̃alis a tertia pͥsentis idicatiui. addita o lr̃a. vt amãto/docento/legũto/audiũto. Antiqua sunt amantote/docetote/legitote/auditote apud doctos.

¶ De formatione impatiui modi passiuę vocis.

Scđa pñtis impatiui passiui formaṫ a scđa actiui/addita re syllaba. vt amare de-

bere/legere/audire. q̄ eedē sunt voces infinitiui actiue vocis. Tertia tā singularis ꝙ pluralis fiūt a tertijs actiuoꝝ/ addita ur. vt ametur amentur. docetur doceantur. legatur legātur. audiatur audiantur. Prima pl'ais a p̄ma actiuoꝝ/s in r versa. vt amemur/doceamur/legamur/audiamur. Scđa pl'alis a scđa pl'alis actiuorū te v̄sa imini. vt amamini/docemini/legimini/audimini. Scđa ꝛ tertia futuri passiui a scđa ꝛ tertia actiui addita r l'ra. vt amator/docetor/legitor/auditor. Prima pl'alis futuri/eadem cū presenti. Secūda pl'alis a scđa p̄ntis/ i finali versa in or. vt amaminor/legiminor/audiminor/

¶De defectiuis verbis & anomalis.

Confit confieri. suffit suffire leguntur.
Defit defieri tantum sic infit in vsu.

¶Confit confieri p̄ cōficitur cōfici. et suffit suffire p̄ suffumigo. in vsu sunt apud auctores. Macrobius. Oportet die qui ex quadrantib' confit intercallare. Virgil. iiij. Confieri possit paucis aduerte docebo. Idē. At suffire thymo ceraq; incidere manes. ¶Defit et defieri/pro deest ꝛ deesse. ꝛ infit p̄ dicere incipit/ et p̄ incipit in vsu reperiuntur. in reliquis vocibus deficiunt apud recentiores. Virgil. Lac mihi non estate nouum/nec frigore defit. Teren. in hecy. Nihil apud me tibi defieri patiar. Prisci. dicit defio in loco passiui deficio haberc. sed sine teste. Liuius li. i. Tum ita Tullius infit. i. dicere incipit. — Confit. Defit.

Ista forem, res, ret, rent. cum sibi compositiuis
Sunt optatiui coniunctiui quoq; voces.
Infinitiui fore temporis estq; futuri.

¶Cōposita a forem sunt ista. afforem. i. adessem. Conforē. i. simul essem. Virg. Atq; vtinam rex ille afforet Eneas. Terentius. Spero cōfore. i. conuenire vel concordes esse/vel simul fore. Defore. i. defuturū esse. Silius. Promittitq; viris nulli se defore testem. Profore. i. prodesse. Horatius. Que nocuere sequar/fugiam que profore credam. Abfore. i. abfuturū esse. Ouidius. Sumitur tamē aliqñ forem p̄ essem. ꝛ similiter sua composita. — Forem. Afforem. Conforem. Defore. Profore. Abfore.

Faxo dat faxis faxit. pluraleq; faxint
.i. indicatiui. .f. temporis.
Pro faciam/primi estq; modi vox illa futuri.
Sic faxim flectes optatiuiq; futuro
Dic subiūctiui præsenti tempore faxim.

Teren. Faxo iam hic aderit. i. faciam. Liui. Qđ faxitis deū velim fortunare. Cice. de se. Nemo me lachrymis decoret ne funera faxit. Teren. in Heau. Utinā dij ita faxint. Plau. Uerbū caue faxis. — Faxo.

Flecte modi primi sic optantisq; futuro
Ausim sic ausis ausit tantum simul ausint.

Liuius li. i. Necdū sciam dicere ausim. i. audebo. Festus dicit ausis p̄ audeas. Quinctil. vi. Et nihil est quod non inopino captus amore ausit. — Ausim. Ausis.

Præsenti salue & saluete modi imperialis
Salueto flectas & saluetote futuro.
Infinitiui præsens saluere dabitq;
Atq; modo simili variabis aueq; valeq;.
Saluebis Cicero. Valeant Terentius inquit.

¶Cice ad Atticū. Saluebis a meo Cicerone. Lectū est apud antiquos salueo salueat ꝛ salueant. vt Plautus in truculento. Teren. Valeant qui inter nos dissidium — Salueo.

Aue. Uale. Salue. volunt. Idem. Iubeo te saluere. Dicimus aue ipsi venientes. etiã aduenienti. Dicimus vale/ & aliqñ salue recedẽti. Et dr aue ab aueo/es. i. cupio. et pre nimia cupiditate gaudeo. vt sit Aue gaude & letare. Nõ aũt dr ab a. i. sine/ & interiectione veh. vt barbari quidam censent. Marti. Iam, satis est nõ vis apher auere vale. Idẽ. Mane tibi pro me dicet auere liber.

Aio. Præsenti aio & ais. simul ait format & aiunt.
Imperfecto aiebam cum socijs, & aisti
Perfecto, vel aistis. ai modo & imperitanti.
Optatiui aias iat iamus iantq; futuro.
Aiens participi. sed cætera non parit vsus.

Gelli. li. xvi. Siue aias/siue neges. herebis i captione. Aug. dixit aisti. & aistis. vos adijcientis in malo aistis. Plau. vl' ai. vel nega. Cice. de fi. bo. Quasi ego curem qd ille aiat/aut neget Priscianus aiamus dixit li. i. cõstruc. Sabellicus arbitratur legendũ esse apud Catullũ. aite pro dicite. Apulei. vi. meta. Sic aiens crystallo dedolatum vasculum tradidit. Cicero in topi. Contraria aientibus inquit.

Cedo. Præsenti tantum cedo dic, cedite imperitantis.
¶ Cedo cuius prima corripitur est vox tantũ imperatiui pro dic vel da format cedite pro dicite vel date. Terẽ. in Eunu. Quid factũ est/cedo. Idem in phor. Tu mihi argentũ cedo. Cedite rarius: nisi apud Plautũ. pro quo vetustissimi cette protulerunt. teste Marcello. Ennius in Medea. Saluete optima corpora. cete manus vestras/measq; accipite.

Flecte diunt pro dent optatiuiq; futuro.
¶ Diunt poeticũ. vox sola futura optatiui: a quo perduint. apud Teren. non raro Dij tibi exitiũ diuĩt. in An. Alibi in Eu. Ut oẽs dij deeq; eum perduint.

Gignit ouat vel ouans & ouatio cætera raro.
Et licet aduerbum visum, verbum dat amabo.

Ouat. Ouans. Ouatio. Ouo/as. Amabo. ¶ Ouat Phocas solum ponit tertie persone defectiuũ/ cui' participiũ ouãs & verbale ouatio. i. paru' triũphus. reliqua parũ sunt in vsu. Licet aliq dicãt. Ouo ouas ouat. &c. Parce tamen vtendũ est qd apud autores rarũ. Ouat. i. letatur. gaudium vociferãdo vel canendo mõstrat. Amabo (autore Niniuita) integrũ est. qr deducitur ab amo/as. Nec est propriũ aduerbiũ vel interiectio. licet vtriusq; vice blandiendi fungi videatur. Regit enim post se actm casum. vt amo. & penul. pducit semper: comicis valde familiare. Cice. li. ij. eplarũ Amabo te cura et cogita.

Quattuor hęc odi memini cœpi quoq; noui.
i. indicatiui.
Pręterito primi variato modi reliquisq;
Temporibus ductis ab eo: sensum retinebunt
Voceq; præteriti. præsentis præteritiq;
Flecte memento modiq; futuro/tote secundi.
A cœpi cœptus deducitur. osus ab odi.

Odi. ¶ Odi. i. odio psequor. frequẽs (odio/ is. rari' apud ethnicos) sm qsdã vox est pre

teriti et sensum habet presentis imperfecti et preteriti.i.odio odiebam.odiui.et inde osus osurus/et osor.Cicero tamē odio/is.est vsus li.de oratore.Aut odiant/aut diligant.Seneca de virtu.Neminē odias.Hiero.in psal.Odiui omnem viā iniquitatis.Ab osus participio perosus et exosus.quorū verba exodi et perodi exoleuerunt. Osus. Perosus
Plau.Inimicos osa sum.Virg.Si non dū exosus ad vnū troianos.Naso.Ille perosus opes. ¶Cœpi cū œ diphthongo a cœpio antiquo/pro incipio.quod apud antiquos in vsu erat. Teren.in Adel. Sex totis mēsibus ob fecissem quā hic cœperet. Cœpi.
Cato.Cœpiam seditiosa verba loqui.Nūc preterito eius pro presēti vtimur cū deductis cœperā.perinn.pissem/ro.pisse.cœptū ire. Et cœptū/pti.qd est pncipiū.Oui.Dij cœptis aspirate meis.Cæpi cū æ diphthongo est preteritū solū a capio.vnde captus participiū.sed a cœpi cœptus.

Quęsumus a quęso, sed quęsit quęsere raro.

¶Queso vox presentis indicatiui dat solū quesum⁹ pro rogo et rogam⁹.cetera exoleuerūt.Politianus p i/quesimus scribit.Olim enim integrū fuit queso/sis/quesiui quesitum vel quesum.author est Niniuita.Infinitiuum quesere. Queso.

Inquio siue inquam pręsenti quis quit iuntq;.
Perfecto inquisti simul inquit.sicq; futuro,
Format ies vel iet,modo & iuque.iatq; secundo
Inquiat optantis tantum deflecte futuro.
Participans dat iens/nec in vsu plura reperta.

¶Cicero de se.Ne inquit et inquam sepius interponerētur.Cice.de ora.li.ij.Auceupari verba oportebit/inquio vt ea que sūt frigidiora vitemus.Persius.Hoc iuuat hic inqs/veto quisq̄ faxit oletum.Iuue.Quādo artib⁹ inqt honestis. Cice.i verrē. Vbi sunt Pamphyle inquiūt schyphi.Idē.ij.de ora.Tu vero inqsti mo est⁹ nō eris Inquies inquiet.Inquam apud Boetiū frequēter occurrent.Inquam etiam interdum sigt dixi.Teren.Ab te emittere inuitū eam inque.Cice.in.iiij.ad herē. Quid enim tibi vis aliquis inquiat.Plautus in aulu.Ita dij faxint.inquito.

Todes pro si audes.capesis sic/pro cape si vis.
Sultis/si vultis.sis si vis.iunge apage(&)sis
Pro remoue si vis:voces sunt imperitantis

¶His defectiuis vtūtur poete/et comici psertim.et iterdū alij ad vitandū arrogātiam:qz superbū foret maiorib⁹ imperare.Et qz crebra sunt/nō opus erit testimonijs Ax agesis peū.cor.sigt abduc/vt remoue si vis.fm Niniuitā.caue si vis. Apuleius. Apagesis iam cruentos deos.Metri causa interposui et/syllabicon p temesim.

Noctescit ningit lucescit sicq; diescit.
Atq; gelat ternæ hæc impersonalia vocis.

¶Hec impersonalia(authore Phoca)carent futuro imperatiui/gerūndijs/et participijs.

¶Annotatio.

¶Explicit et explicisūt solus Alexander ponit.q̄ a probis authorib⁹ censentur barbara.Nā latini dicunt liber est explicitus/aut finitur.Marci.in apophoretis.Versibus explicitum est omne duobus opus.

¶Annotatio de antiquis.

¶Si quis omnē antiquitatē diligenter pscrutari vellet multo plura inueniret anomala et eclyptica. Vt excessis/pro excedas. irritassis pro irrites. prohibessis/pro prohibeas.locassis/pro locaueris.dias/pro des.creduis pro credas.supplicassis/p supplices.negassis/pro neges.taxis/p tāgas.adassint/p adigāt.sine numero id genus alia sunt apud Plau.et vetustissimos.vt vitet p veniat. Plau.Dij te seruassint

Idem. Id Juppiter prohibessit. Teren. Caue quoq; ex isthoc excessis loco. pro exce-
das. Varro. Caue meũ taxis librum. Que omnia sunt fugienda nobis.

Dor der for furo fer / simplex nunc abdicat vsus.

¶ Hec simplicia dor et der passiuũ a do das. for faris. furo. i. insanio. fer a for faris. in coniunctiuo non sunt in vsu. sed in compositione vsitantur. vt pessundor. affor.

De verbis apocopen patientibus.

Dic duc fac & fer / dico duco facio fert

Donant cum natis. facio formant fice nata.

¶ Hec quattuor verba patiuntur apocopen in scda singulari imperatiui modi sm. nã i pl'ali integrã seruãt formã vt a dic dicite. duc ducite. fac facite. excepto hoc vbo fer a fero qđ facit ferte. Similiter eorũ cõposita eãdẽ apocopen patiunt. vt adduc adducite. pter facio cõposita q̃ integram seruãt formã. vt efficio effice. cõfice.

¶ De verbis syncopen patientibus.

vt amaui.

Verbis quæ primi flexus ui præterito dant

vt amasti pro amauisti. vt amastis pro amauistis.

Præterito numeri persona vtriusq; secunda

vt amarunt pro amauerunt.

(Vi dempto) & terna plurali syncopa fiat,

vt amaram / amassem / amarim / amaro / amasse. in oibus personis.

Temporibus reliquis ab eo ductis fit vbiuis,

vt cupiui / audiui.

Verbis quæ terni aut quarti iui præterito dant,

vt cupij / audij. in oibus personis vtriusq; numeri.

Preterito (subtracto u) syncopa fiet vbiq;

cupieram. issem. rim. ro. isse. audieram / issem / erim / ero. isse.

Temporibus cunctis ab eo reliquis quoq; ductis,

triui. siui.

Syncopa non fiet quando bissyllaba vox est.

a scio. a noui. a flo. a fleo.

Ni scisti nosti flasti flesti. tamen isti

Martialis. Equora per scylle magnus comes exulis isti.

Pro iuisti legitur, dixti generis reliqua eius

Teren. Hui dixti pulcre.

Quandoq; inuenies vsurpauisse poetas.

¶ De verbis anomalis.

Verbum anomalũ vel anorme / est qđ cõtra alioꝝ regulã formatur. vt Sum / es / fui. Sum sic declinatur. Sum es est. pl'ali sumus estis sunt. Impfecto erã eras. ꝛc. Perfecto fui fuisti ꝛc. cũ ductis fuerã erim / issem / ero / isse. habet pteritũ ab ãtiquissimo vbo fuo / is. i. sum es. Cui' adhuc aliqua reperiunt apđ Plau. ꝛ ipm etiã Virg. eneid. xj. Tros rutulusve fuat nullo discrimie habebo. Plau. in am. Ne quisq̃ tam audax
Fuo. fuat homo. Idẽ in cap. Caueto ni irat' fuas. Futuro ero eris ꝛc. Impatiuo mõ sis vel es sit. Pl'ali simus sitis vel estis (aliqñ site) sint. Ter. in an. Bono aio es. Virg. huc ades formose puer. Plau. in Curcu. Site mihi volẽtes ppitie. sed exolevit. Futuro esto. pl'ali simus estote sunto. Optatiuo essem esses. ꝛc. Futuro optatiui. ꝛ presẽti
Sito. ꝯiunctiui sim sis ꝛc. Infinitiuo presenti esse. pfecti fuisse. Futuro futurus. Ens i vsu doctorũ non est. a dialecticis vsitatũ. Sũ caret gerũdijs ꝛ supinis. Potẽs nomẽ est

partici. ꝓ presens ⁊ absens. Cetera cõposita carẽt gerũdijs/participijs/⁊ supinis
¶ Adsum ades adest. assumus/adestis assunt. Imperfecti aderam. pfecti affui. af-
fuerã. adero. Imperatiuo adsis vel ades (nõ assis). Sic prosum prodes prodest. ⁊c. Adsum.
profui. ⁊c. Possum potes potest possumus potestis possunt. poteram. potui potero.
Ueteres dicebant potessim. potessem. ⁊c. pro possim possem. Et potestur poteratur
possetur. ꝓ potest poterat posset. his et similibus scatet Plautus. Celi⁹ cũ suis cõtem-
poraneis. Reliqua cõposita declinãtur vt sum. ¶ Uolo vis vult. Plali volumus vul
tis volunt. Impfecto volebã/bas/bat. ⁊c. Perfecto volui isti. ⁊c. cũ suis deductis. vt
volueram. erim. voluissem. voluero. Futuro volam les. ⁊c. Imperatiuo caret. qꝛ vo
luntas est libera neq̃ imperari potest. Licet Diomedes dixit volito tote. Alij. fac ve
lis. nõ sunt in vsu. Opta. etiã vellẽ les. ⁊c. que voces sunt imperfectiui subiũctiui. i.
futuro optatiui veli velis. ⁊c. Infinitiuo velle. Supino ⁊ gerũdijs caret teste Pho-
ca. Licet aliqui (nullo authore) dicant volitum voliturus.
¶ Malo mauis mauult. Plurali malim⁹ mauultis malunt. Impfecti malebã. per- Malo.
fecti malui. cũ deductis malueram. maluerim. maluissem. ro futuro malam les. ⁊c.
Quinti. li. i. Qui grecã figurã/nõ latine: sed citra reprehẽsionẽ loquetur. Impa. ca-
ret. Opta. mallẽ. maluerim. maluissem. malim. ꝯiũcti. malim. mallẽ. rim luissẽ. ero.
Infini. malle. maluisse. ceteris caret. Leges apud vetustissimos nõ imitãda mauel-
lim et mauellem. Plau. in aulu. Mori sese mauolet. Idẽ in amphi. Experiri isthuc
mauellem. Nolo similiter inflectitur. Nolo nõuis nõuult nolumus nõuultis nolunt Nolo.
Imperfecto nolebã. preterito perfecto nolui. noluerã cũ alijs deductis. vt noluerim
luissem. ero. luisse. Futuro nolam les. ⁊c. Imperatiuo noli nolite. futuro nolito tote.
Optatiuo nollem. noluerim. luissem. futuro nolim. Coniunctiuo nolim. nollẽ. erim/
luisse. ero. Infinitiuo nolle. noluisse. reliq̃ nõ sunt in vsu. ¶ Fio. i (. i. efficior) fis fit. ni. mo
re quarte cõiugationis irregulariter tamen. Preterito factus sum cũ deductis tẽ-
poribus. Impatiuo caret. vel fm quosdam mutuatur a futuro optatiui fias fiat. ⁊c.
Nã fi fite ⁊ fitote raro (nisi apud antiquos) leguntur. vt apud plautũ ⁊ Catonẽ. Ue-
teres fitur ⁊ facitur ⁊ facessetur ⁊ alia multa dixere (vt probat Priscianus) que exo-
leuerunt. in reliquis fio per quartam coniugationem declinatur.
¶ Eo ⁊ queo per quartã cõiugationẽ ⁊ nihil anomalũ habẽt: nisi ibam/quibã/ibo/ Eo. Queo.
quibo ⁊ in quibusdã tẽporib⁹. vt personis scđam vocalem ꝑ tertia. vt Eo is it. plali
imus itis eunt. Impfecti ibam. pfecti iui. cũ alijs deductis. iueram issem rim. ro.
isse. Futuro eam/ies/iet. ⁊c. sed vsitatius ibo. bis. ⁊c. Quanq̃ antiqui illud futurũ
in ibo enunciauere. iam tamen exoleuit: nisi in ibo ⁊ quibo. Cecilius. audibis male
si maledicis mihi. Proper. Lenibunt tacito vulnera nostra sono. Apud Plautũ est
frequẽs. Impatiuo I eat. eamus ite eant. Futuro ito eam⁹ itote eunto. Opta. irẽ.
iuerim. iuissem. eam. Coniũ. eã. irẽ. iuerim. iuissẽ. iuero. Infinitiuo irẽ. iuisse. iturũ
esse. Gerũdia eundi/do/dũ. Supi. itum itu. Participia iens iturus. Sic et queo va
riatur. Cuius gerundia non legimus/sed nec a veneo participia.
¶ Edo es est. In plali edim⁹ editis edũt. Edebã. edi. ederã. edam. Impatiuo es vel Edo.
ede edat. plali edam⁹ este vel edite edãt. Futuro esto vel edito. pl'aliter edam⁹ esto es/ vel ede.
te vel editote. edũto vel tote. Opta. eẽm. ederim. edissem. edam. Cõiunc. edã. essem.
ederim. edissem. edero. Infi. esse edisse. esurũ esse. Gerũ. edẽdi do/dũ. Supi. esum. su.
rari⁹ estũ/stu. Parti. edẽs esur⁹ vel estur⁹. Passiuũ eius regulare est. nisi q' estur pro
editur dr. Cõposita eius eandẽ sequunt formã fm quosdã. vt comedo comes comest.
Exedo exes exest. Uirgi. iiij. eneid. Quid delubra iuuãt: est mollis flãma medullas.
est pro edit. idẽ. i. geor. Ut mala culmos esset rubigo. esset ꝑ comederet. Plau. i mili
te. Es/bibe. es. i. comede. Mar. Si vis esse satur/nũ potes eẽ papũ. Oui. i. de põto
Estur vt occulta vitiata putredine nauis. Plau. veniat senex quẽ absẽtẽ comes. Ci
ce. ꝓ hortẽ. q̃ sepe ipse comest. Idẽ. Egritudo lacerat ⁊ exest mentẽ. Pli. Comesse fe Estur.
tus suib⁹ nõ est prodigiũ. Cice. ꝓ sextio. ⁊ bona solus comesset. Idẽ ꝓ L. Flac. Quasi Comest.
bona comesse Rome nõ licere. Apud veteres edo regularit declinabat. teste Seruio Exest.
sup illud. v. enei. Nõ media de gẽte phrygũ exedisse/nephãdis. vbi etiã dt es a sum
corripi/ab edo ꝓduci. Hiero. in sacris qñq̃ vetustã ꝯiugationẽ imitat. vt in illo. qs
plãtat vineã ⁊ de fructu eius nõ edit. alibi. Uincẽti dabo edere de ligno vite. Seruio
consensit Diomedes. vñ meli⁹ dicem⁹. comedo comes/q̃ comedo comedis.

De ijs verbis q̃ in prima ꝑsona dupliciṫ efferũtur ⁊ idẽ signt.

to be harde.
to make harde. cõiugationis. vt dureo. denseo.
Sunt duro & denso primę/per eoq; secundæ
.s.passiua.
Sunt primæ actiua hæc, quando sunt neutra secundæ.
.i.cõgrego. .s.cõiugationis. to vnyte or knyt togyder.
Est vno primæ, sed crebrius vnio quartæ.

¶ De verbis tã primæ q̃ tertię cõiugationis in prima persona cõfusis/in significatione diuersis.

Primi nunc flexus sunt isthęc/nunc quoq; terni.
das (to laye a
las (to call) das (to cõmaunde) las (to cõmaunde) ras (to lokke) ground werke)
lis (to dryue) dis (to ete or chue) lis (to dryue) ris (to sowe) dis (to powre)
Appello mando compello sic sero fundo
to saye. to dedycate. to wyll.
Dic dico dicis/dico sicq; dicas: volo visq;
to flye. to bequethe. to rede.
Dic volo sicq; volas, lego legas, lego gisq;.
Esto lauo primę, ternæ quandoq; repertum.
Dic pinso pinsis, legitur pinsas quoq; raro.

Lauo. ¶ Lauo olim erat terne. Hora. Phebe qui tãto lauis amne crines. Idem. Ora manusq; tua lauimus Feronia lympha. Similiter pinso nunc tertie. olim erat primę Calphurnius. Dicitur et nigrum pinsare legumine panem.

to swage. to cut/to kyll/to bete/to gyue place.
Sedo per s/primę, cedo per c/quoq; ternæ.

¶ De ijs quæ sunt tã secũdæ q̃ tertiæ cõiugationis.

Nunc terni flexus, nunc sunt hęc verba secundę
.i.tergeo. caueo. strideo. fulgeo. to be ho.e.
Tergo cauo strido sic fulgo ferbeo ferbo
conniueo. excelleo. sorbeo. oleo. frigeo.
Conniuo excello sorbo iungas olo frigo
Vngo deflectes vngis simul vnguo dat vnguis.

¶ De ijs quæ confusum habent præteritum.

Pręteritum retinent confusum quæ comitantur.
Pasco pauet paui dant, cresco cernoq; creui.
Pendeo pendo pependi, tendeo tendo tetendi.
Mulceo mulgeo mulsi, luceo lugeo luxi.
Vult acet ac acuit acui, pateo patiorq;
Et pandor passus, frigo quoq; frigeo frixi.
Versus formabunt ambo verror quoq; vertor

¶ FINIS.

¶ Lõdini in ędib9 VVinãdi de VVorde. xxvj. supra sexq; millesimũ nostrę redẽptiõis anno, Ad idus septẽbres.